Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

23--30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, ΕΒΔΟΜΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ..... Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ 3

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ἄφθαρτος Κληρονομία — Ὁ Νέος Χρόνος Εὐκαιρία Πνευματικῶν «Ἐπενδύσεων» — Ἡ Νέα Διεύθυνσις τοῦ Γραφείου Κατηχητικῆς Παιδείας — Ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλαίας) 4

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
Ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Χατζημανουὴλ 6

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ (Ἀποσπάσματα ἀπὸ ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὴν Καινὴν Διαθήκην) 8

THE QUALITIES OF THE GREEK LANGUAGE
By Cedric H. Whitman 10

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
Ὑπὸ Ξενοφῶντος Διαμαντοπούλου 11

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ (Ἀρχιεπισκοπὴ — Γραφεῖον Ἑλληνικῆς Παιδείας — Θεολογικὴ Σχολὴ — Γραφεῖον Κατηχητικῆς Παιδείας — "Foundation for Religious Action in Social and Civic Order" — Κοινοτικὰ — Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς — Νέα Βιβλία — Περιοδικὰ) 12

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ: ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ
Ὑπὸ Πέτρου Γ. Μουτεβελῆ 15

ΜΟΝΟΝ Ο ΘΕΟΣ — ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 16

THE RELIGIOUS CALENDAR 17

THE POINT OF NO RETURN ..... By Rev. John T. Tavlarides 18

FEBRUARY SERMONS ..... By Peter Kallelis 19

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Εἰσπράξεις Σεπτεμβρίου) 20

LEARN ABOUT YOUR FAITH — FROM TOPIC TO TOPIC
By Rev. Leonidas C. Contos 21

> . . . Hellenism, as we may call the Greek civilization for short, was not only a matter of language or nationality or race; it was a state of mind, a point of view, a way of life; and so the gospel of Hellenism, including the Greek idea of man, had, and still has, a significance for all human beings in all ages and in all quarters of the earth. One of the most brilliant and attractive vehicles of this Greek Gospel was Greek art, and Greek art did, in fact, radiate its influence to both ends of the Old World. . . .
>
> ARNOLD J. TOYNBEE

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—JANUARY, 1955 ΑΡΙΘΜΟΣ 418

ΚΑΜΕΤΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΣΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ΤΟ T. S. S.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Τὸ νεώτατον καὶ ταχύτατον πλοῖον εἰς τὴν γραμμὴν Πειραιῶς... Τὸ πλοῖον «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι τὸ πρῶτον μέγα ὑπερωκεάνειον ποὺ ἐσχεδιάσθη ὑπὸ Ἑλλήνων δι' Ἕλληνας, ἀληθὲς ἀριστούργημα ναυπηγικῆς τέχνης.

Ἀπολαύσατε τὰς 24 ὡραιότατα διακεκοσμημένας αἰθούσας, 16 τῶν ὁποίων ἔχουν διατεθῆ διὰ τοὺς ἐπιβάτας Θέσεως Τοῦριστ... μὲ δεξαμενὰς κολυμβήματος, γυμναστήριον, αἴθουσαν παιγνιδίων διὰ τὰ παιδιά, θέατρον μὲ ρυθμιζομένην θερμοκρασίαν, ὡραιοτάτην αἴθουσαν φαγητοῦ... ἰδιαίτερα «κόκταιλ μπάρς», ἥσυχα δωμάτια διὰ χαρτιά, αἰθούσας ἀναπαύσεως καὶ καπνιστήρια.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ὑπέροχοι εὐκολίαι εἶναι τώρα εἰς τὴν διάθεσίν σας μὲ χαμηλὰ ναῦλα Θέσεως Τοῦριστ!

23,000 τόννοι πλωτῆς ὡραιότητος καὶ εὐκολιῶν

Ταχύτητος 21 κόμβων

Ἐναυπηγήθη τῷ 1953

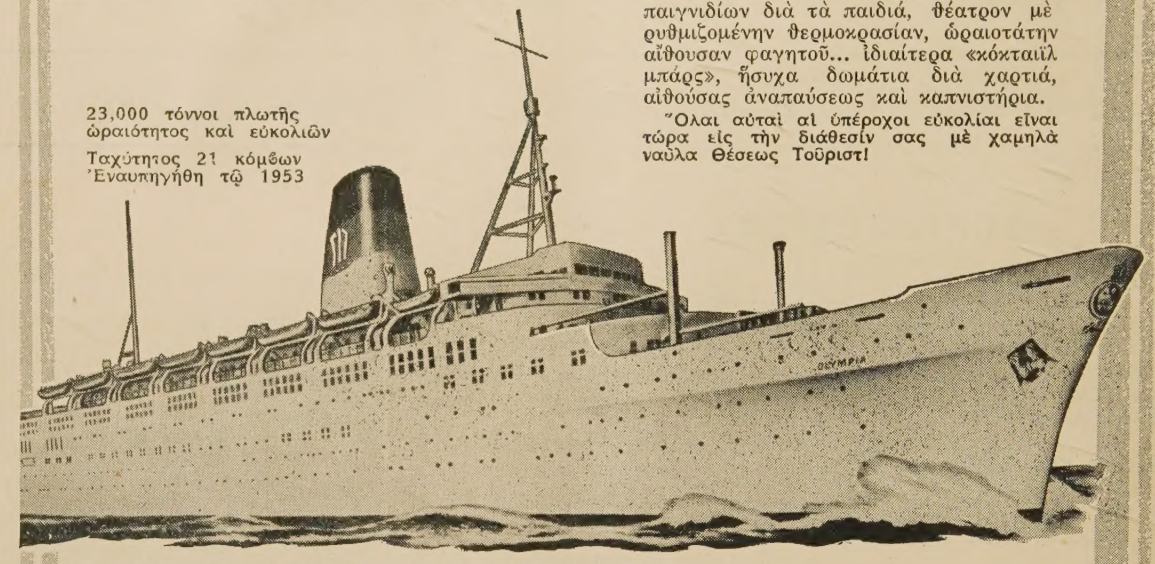

ΠΡΩΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ 9 ΗΜΕΡΑΣ Ἐκ Νέας Ὑόρκης Μαρτ. 26

Φθάνει εἰς Πειραιᾶ Ἀπριλ. 4, 1955

Σχεδὸν αἱ μισὲς καμπίνες - θέσεως τοῦριστ ἔχουν μόνον δύο κλίνας, μὲ ἰδιαίτερο shower καὶ toilet. Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἔχουν ζεστὸ καὶ κρύο νερό, ἱματιοφυλάκια καὶ πλεῖστας ἄλλας εὐκολίας.

Τὸ «ΟΛΥΜΠΙΑ» εἶναι πλοῖον ἰδικόν σας... Ἑλληνικὸν εἰς ἀτμόσφαιραν καὶ ὑπηρεσίαν, μὲ θαυμασίαν Ἑλληνικὴν μαγειρικὴν καὶ κρασιά... Τίθεται εἰς τὴν διάθεσίν σας εἰς ἀναγνώρισιν τῆς μακρᾶς ὑποστηρίξεώς σας, διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὑπερήφανοι.

Γράψατε νὰ σᾶς στείλωμεν τὸ εἰκονογραφημένον φυλλάδιον τοῦ πλοίου... καὶ ἔπειτα ταξειδεύσατε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν μὲ τὴν ναυαρχίδα τῆς GREEK LINE.

Αἴθουσα Ζέβρα, Νυκτερινὴ Λέσχη Θέσεως Τοῦριστ

Ἴδετε τὸν Ταξιδιωτικόν σας Πράκτορα ἢ τὴν

Δύο Ἀπαστράπτουσαι Δεξαμεναὶ Κολυμβήματος

GREEK LINE

General Steam Navigation Co. Ltd. of Greece
8-10 Bridge Street, New York 4, N. Y.
BOSTON • CLEVELAND • CHICAGO
LOS ANGELES • TORONTO • MONTREAL

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

ΥΠΟ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἔχει ἀφιερωθῇ ἡ τελευταία ἑβδομὰς τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα. Καὶ τοῦτο διότι μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα πάντοτε εὑρίσκεται ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ποὺ ἐθεωρήθησαν καὶ ἐτιμήθησαν ἀνέκαθεν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ψυχῆς ὡς προστάται κατ' ἐξοχὴν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμμάτων· ὡς ἁρμονικώτατα συνδυάσαντες τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν, τὴν γνῶσιν μὲ τὴν πίστιν, τὴν θεωρίαν μὲ τὴν πρᾶξιν, τὸ ὡραιότατον περίβλημα τοῦ λόγου τοῦ γραπτοῦ καὶ τοῦ προφορικοῦ μὲ τὸ περιεχόμενον τοῦ λόγου, ἤτοι τὴν βαθεῖαν καὶ συνειδητὴν ζωὴν τῆς χάριτος, τὴν ἐν Χριστῷ ζωήν.

Ἔχομεν, ὅμως, ἀφιερώσει αὐτὴν τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον σπουδαιότατον διὰ τὴν ζωήν μας εἰς τὴν φιλτάτην ταύτην πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς δευτέραν μας πατρίδα, τὴν Ἀμερικήν. Διότι κατὰ τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νὰ καταβάλωμεν ἔκτακτον, ἐντατικωτέραν δὲ καὶ ζωηροτέραν προσπάθειαν ὑπὲρ τῆς ἐπιβιώσεως τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὑπὲρ τῆς καλλιτέρας καὶ βαθυτέρας κατανοήσεως ὑφ' ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς τοῦ ἱεροῦ καθήκοντός των ὅπως θεωροῦν ἐξαιρετικὸν προνόμιόν των διότι ἀνήκουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν φυλήν, διότι ὁμιλοῦν τὴν Ἑλληνικήν, καὶ ὅπως τὸ προνόμιον αὐτὸ τὸ μεταβιβάσουν εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων των, διότι δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος, ἀλλὰ περὶ κληρονομίας ἱερᾶς.

Ἂς δώσωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ πάλιν ἐξήγησιν πρὸς ἀποφυγὴν κάθε παρεξηγήσεως: Ὅταν συχνὰ-πυκνὰ κάμνωμεν λόγον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν ὑποχρεώσεών μας ἀπέναντι αὐτῆς, ποτὲ δὲν εἴχομεν, ἀλλ' οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι θέλομεν καὶ προσπαθοῦμεν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ πνευματικά μας τέκνα, τοὺς Ἑλληνοαμερικανούς μας Ὀρθοδόξους, νὰ τοὺς ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικόν μας περιβάλλον. Τοιαύτη σκέψις καὶ ἐνέργεια θὰ ἀπετέλει τὸ ὀλιγώτερον μωρίαν ἀσυγχώρητον. Ὄχι! Γνωρίζομεν πολὺ καλά, ὅτι ἐδῶ δὲν εἶναι Ἑλλάς, ἀλλὰ Ἀμερική. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνάγκη νὰ μᾶς τὸ ὑπενθυμίζουν ἄλλοι. Τὸ γνωρίζομεν πάρα πολὺ καλὰ καὶ τὸ ἐκτιμῶμεν, ὅπως καὶ κάθε Ἀμερικανὸς Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἀλλ' οὔτε, ὡσαύτως, θὰ ἠθέλαμεν νὰ ὑποτιμήσωμεν τὴν γλῶσσαν τῆς χώρας μας, τὴν Ἀγγλικήν, ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ τῶν ὑποχρεώσεών μας ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς. Καὶ τοιαύτη σκέψις θὰ ἀπετέλει σφάλμα χονδροειδέστατον καὶ μυωπίαν ἀθεράπευτον καὶ ἐπικίνδυνον. Τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἐννοοῦμεν, ὅταν ἀγωνιζώμεθα διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐνδυνάμωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ αὐτῆς ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς.

Ἀλλ' ἰδοὺ τί ἐννοοῦμεν: Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία, ἔστω καὶ ἡ ἐλαχίστη, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι προνομιοῦχος γλῶσσα. Προνομιοῦχος διότι εἰς αὐτὴν διεσώθησαν οἱ ἀθάνατοι καὶ αἰωνόβιοι θησαυροὶ τῶν κλασσικῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Προνομιοῦχος διότι εἰς αὐτὴν ἔγραψεν ὁ Ὅμηρος, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ Πλάτων, ὁ Δημοσθένης, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Εὐριπίδης, ὁ Αἰσχύλος. Ἀλλὰ καὶ προνομιοῦχος διότι εἰς αὐτὴν ἔγινε διακόσια περίπου πεντήκοντα ἔτη πρὸ Χριστοῦ, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδελφέως, ἡ περίφημος μετάφρασις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τοὺς ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτὰς ἐπὶ τοῦ Φάρου τῆς Ἀλεξανδρείας· τὴν Ἑλληνικὴν δὲ αὐτὴν μετάφρασιν τῶν Ἑβδομήκοντα ἐχρησιμοποίησαν ὁ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ὅλως ἰδιαιτέρως ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος, διὰ νὰ μελετοῦν τὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ προκειμένου νὰ παραπέμψουν, γράφοντες καὶ ὁμιλοῦντες, εἰς αὐτά. Καὶ προνομιοῦχος διότι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐγράφησαν ὅλα τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἤτοι τὰ Εὐαγγέλια, αἱ Πρά-

ξεις τῶν Ἀποστόλων, αἱ Ἐπιστολαὶ καὶ ἡ Ἀποκάλυψις. Ἐξαίρεσιν, ὡς γνωστόν, ἀποτελεῖ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαίου, ποὺ ἐγράφη εἰς τὴν Ἀραμαϊκήν· ἀλλ' ἐνῷ τὸ πρωτότυπον, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, ἀπωλέσθη, περιεσώθη μέχρις ἡμῶν μόνον ἡ μετάφρασίς του, ἡ ὁποία, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν τῶν θεολογούντων, ἔγινε πολὺ ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἐμφάνισιν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ πρωτοτύπου.

Διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ὁ ἀνεκτίμητος οὗτος θησαυρός, τὸν ὁποῖον ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, οἱ ἐξ Ἑλλήνων γεννηθέντες καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν διαβιοῦντες, θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τοῦτο: Πρὸ διετίας, ὡς γνωστόν, ἐκυκλοφόρησε νέα μετάφρασις τῶν Γραφῶν, ἡ Revised Standard Edition. Γνωρίζετε, ἀγαπητοί μου ἀναγνῶσται, ποσοστὴ εἶναι ἡ μετάφρασις αὐτὴ ἀφ' ὅτου ἐνεφανίσθη ἡ πρώτη, ποὺ ἔγινεν ἀπὸ τὸν Ἄγγλον Τίνδαλ; Εἶναι ἡ ἑνδεκάτη! Δηλονότι καμμία ἀπὸ τὰς προηγουμένας δέκα δὲν ἦτο ἱκανοποιητική. Καμμία δὲν ἀπέδιδε ὁλοκληρωτικῶς καὶ ἐξαντλητικῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο νὰ γίνῃ πρὸ διετίας ἡ ὡς ἄνω κατονομασθεῖσα. Εἶναι αὐτὴ τοὐλάχιστον ἱκανοποιητική, τελεία; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Σωρεία παραπόνων ἠκούσθησαν καὶ διετυπώθησαν γραπτῶς καὶ προφορικῶς κατὰ τῆς νέας μεταφράσεως. Ὑπῆρξαν μάλιστα καὶ περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δημοσίᾳ παρεδόθη εἰς τὸ πῦρ ἡ νέα μετάφρασις! Ἡ ἑνδεκάτη προσπάθεια, καὶ αὐτὴ τόσον ἐλαττωματική. Καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι τοιαύτη, διότι καμμία μετάφρασις δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποδώσῃ τὸ πρωτότυπον, τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον, ποὺ τὸ ἐννοεῖ καλλίτερον ἀπὸ τὸν μεγαλείτερον ξένον θεολόγον ὁ πρωτοπόρος μετανάστης, ποὺ ἀπεφοίτησεν ἀπὸ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν εἶναι, λοιπόν, προνόμιον μέγιστον, ἐξαιρετικόν, μοναδικὸν νὰ ὁμιλῇ κανεὶς καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν Ἑλληνικήν, τὴν γλῶσσαν τὴν προνομιοῦχον, εἰς τὴν ὁποίαν ἅγιοι ἄνδρες ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἔγραψαν τὰ βιβλία ποὺ ἀποτελοῦν τὰς Ἁγίας Γραφάς; Ὅταν, ἀδελφοί μου, ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν Ἐθνικοθρησκευτικῶν μας παραδόσεων, περὶ τῆς ἱερᾶς Ἐθνικοθρησκευτικῆς κληρονομίας μας καὶ περὶ τῶν Ἐθνικοθρησκευτικῶν μας ἰδεωδῶν καὶ θησαυρῶν, πρώτιστα καὶ μάλιστα ἐννοοῦμεν τὴν Ἑλληνικήν μας γλῶσσαν. Περιφρονεῖ κανεὶς ἱερὸν κειμήλιον, ποὺ παρέλαβεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς προγόνους του; Ἐπιτρέπεται νὰ ἀσεβῇ κανεὶς πρὸς παραδόσεις ἱερᾶς; Πῶς χαρακτηρίζομεν τὸν ἄνθρωπον, ποὺ εἶναι ἀνάξιος τοῦ προγονικοῦ ὀνόματός του καὶ τῶν οἰκογενειακῶν του παραδόσεων; Καὶ ὅμως. Κειμήλια καὶ ἀντικείμενα, πολλάκις ἱερά, εἶναι ἄψυχα, ἀναίσθητα, ἄφωνα. Καὶ τὰ τιμῶμεν, τὰ περιέπομεν, περὶ πλείστου τὰ ἔχομεν. Ὀρθότατα δὲ καὶ λογικώτατα.

Τί πρέπει, λοιπόν, νὰ κάμωμεν· πῶς πρέπει νὰ σκεπτώμεθα προκειμένου περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον ὁμιλοῦν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων· ἀλλά, πρὸ πάντων, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ σήμερον ὁμιλεῖ καὶ θὰ ὁμιλῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Παντοδύναμος Θεὸς εἰς τὰς Ἁγίας Του Γραφάς;

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΦΘΑΡΤΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

. . . Ἐκ πάντων ὅμως τῶν προβλημάτων τούτων ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, πρωταρχικοῦ διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος, χωρὶς βεβαίως νὰ ὑποτιμῶμεν τὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν τῆς γλώσσης τοῦ Τόπου.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνέχει βαθυτέραν, ἢ ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται σημασίαν. Τοῦτο διαλαλεῖ αἰώνων ἱστορία τῆς παιδαγωγικῆς ἀξίας τοῦ προγονικοῦ ἡμῶν πλούτου. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἐνομίσθη πρὸς στιγμήν, συνέπλεξαν τὸν πλοῦτον τοῦτον μετὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ εἰς δημιουργίαν τοῦ θαύματος, ὅπερ εἶναι καὶ λέγεται Ὀρθοδοξία, καὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὑπέστησαν ἀφαντάστους θυσίας πρὸς διατήρησιν ἀλωβήτου τῆς ἀφθάρτου ταύτης κληρονομίας. . . .

(Ἐκ τοῦ «μηνύματος» τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κου Ἀθηναγόρου πρὸς τὴν 12ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν)

Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ «ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ»

Διὰ τοὺς περισσοτέρους δυστυχῶς ἀνθρώπους ὁ χρόνος δὲν εἶναι παρὰ μέσον καὶ εὐκαιρία πρὸς ἀπόκτησιν χρημάτων καὶ ὑλικῶν ἀγαθῶν. Τὸν χρησιμοποιοῦν διὰ νὰ «ἐπενδύσουν» τὰς φυσικὰς καὶ πνευματικάς των ἱκανότητας εἰς ἔργα ὑλικῆς εὐημερίας, ὅπου ἀναμένουν νὰ εὕρουν εὐτυχίαν καὶ χαράν. Οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι ὑπεδέχθησαν καὶ τὸ νέον ἔτος μὲ τὰς ἰδίας ἐλπίδας καὶ ὄνειρα περὶ ὑλικῆς εὐημερίας. Ὠνειρεύθησαν καὶ ὀνειρεύονται ἀσφαλῶς νέας εὐκαιρίας, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ εὐρύνουν τὰς ἐργασίας των, θὰ μεγαλώσουν τὰς ἐπιχειρήσεις των καὶ θὰ αὐξήσουν τὰς «ἐπενδύσεις» των εἰς ὑλικὰ ἀγαθά. Μία τοιαύτη στάσις ἀπέναντι τοῦ χρόνου καὶ εἰδικώτερον ἀπέναντι τοῦ νέου χρόνου μᾶς φέρει εἰς τὸν νοῦν τὸν

ἄπληστον πλούσιον τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὁ ὁποῖος τοὺς καρποὺς μιᾶς ἀφθόνου παραγωγῆς τῶν κτημάτων του ἐσύναξεν εἰς νέας ἀποθήκας, ὅπου μαζὶ μὲ τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἔκλεισε καὶ τὰς ἐλπίδας του διὰ μίαν ζωὴν ἀδιαταράκτου εὐτυχίας. Εἶναι γεγονός, ὅτι ὁ ἄπληστος αὐτὸς πλούσιος δὲν ὑπελόγισεν ὅτι ἡ παροῦσα ζωὴ εἶναι περιωρισμένης διαρκείας καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ ὑλικά της ἀγαθὰ εἶναι καὶ αὐτὰ περιωρισμένης διαρκείας καὶ ἀξίας. Ἡ σκληρὰ πραγματικότης τοῦ θανάτου ἀνέτρεψε ταχέως τοὺς ὑπολογισμούς του καὶ τὸν ἔφερε τραγικῶς γυμνὸν καὶ περίφοβον πρὸ τῆς διαπιστώσεως ὅτι κακῶς ὑπελόγισε. Τὸ δίδαγμα τῆς παραβολῆς ταύτης θὰ ἐπαληθεύῃ πάντοτε ἀλαθήτως. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται δι' «ἐπενδύσεις» εἰς ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου καὶ χρησιμοποιοῦν τὸν χρόνον, ποὺ τοὺς δίδει ὁ Θεός, διὰ μόνον τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ προσβλέπουν διὰ νέας τοιαύτας εὐκαιρίας κατὰ τὸν νέον χρόνον, ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν τραγικὴν θέσιν νὰ κλαύσουν πικρῶς ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν ματαιωθεισῶν ἐλπίδων των. Κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἀνθρωπίνην μας πεῖραν, ἔχομεν καθῆκον νὰ διοχετεύσωμεν τὴν δραστηριότητά μας κυρίως εἰς τὴν ἀπόκτησιν «ἐπενδύσεων» αἰωνίου διαρκείας. Εἶναι αἱ πνευματικαὶ «ἐπενδύσεις» εἰς ἔργα δικαιοσύνης, καλωσύνης, ἀγάπης καὶ γενικῶς εἰς ἔργα χριστιανικῆς ἀρετῆς. Τὰς «ἐπενδύσεις» αὐτὰς «οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει», οὔτε «κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι». Ἡ πραγματικότης τοῦ θανάτου δὲν μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ αὐτάς· ἀντιθέτως μᾶς ἀνοίγει τὴν θύραν τῆς ἀπολαυῆς των. Διὰ τοῦτο, ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία μᾶς δίδεται κατὰ τὸ νέον ἔτος, ἵνα, παραλλήλως πρὸς τὴν ἔντιμον προσπάθειάν μας νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὰ ἀπαραίτητα δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας μας ὑλικὰ ἀγαθά, ἐνδιαφερθῶμεν καὶ διὰ τὰς μονίμους καὶ αἰωνίου ἀξίας ἐν οὐρανῷ «ἐπενδύσεις».

Ἡ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Γραφείου Κατηχητικῆς Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου κ. Ξενοφῶντα Διαμαντόπουλον. Ὁ κ. Διαμαντόπουλος, θεολόγος, φιλόλογος καὶ παιδαγωγὸς ὑρείας πείρας καὶ μορφώσεως, ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων στελεχῶν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἦτο ὁ πλέον κατάλληλος διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τοῦ Κατηχητικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ συνεχίσῃ καὶ διευρύνῃ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πὸ τοῦ κ. Φωκᾶ Ἀγγελάτου, Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαημίας Ἁγίου Βασιλείου, ἐργασίαν εἰς τὸ γραφεῖον ὐτό. Ἡ διὰ τοῦ καταλλήλου προσώπου πλήρωσις ῆς θέσεως εἶναι σχετικὴ μὲ τὴν σοβαρότητα τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας. Οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἀπὸ τὰς ὀρθὰς κατευθύνσεις εἰς τὸν νευραλγικὸν τοῦτον τομέα δράσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ πολὺ ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιβίωσίς μας ὡς ἐθνικοθρησκευτικῆς ὁμάδος μὲ ὑψηλὸν πολιτιστικὸν προορισμὸν εἰς τὴν χώραν ταύτην. Ἐνῷ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, ὑπὸ τὴν σημερινήν του τοὐλάχιστον μορφήν, περιορίζει τοὺς σκοπούς του, τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι τὸ σχολεῖον τοῦ ὁπλισμοῦ τῶν παιδιῶν μας μὲ Ἑλληνορθόδοξον ἦθος καὶ μὲ τὰ εὔοσμα ἄνθη τῶν ἐμπειριῶν ἐκ τοῦ λειμῶνος τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν μας ἰδεωδῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Γραφεῖον Κατηχητικῆς Παιδείας ὑπὸ τὴν προηγουμένην του Διεύθυνσιν ἀπέδωσε ποιοτικῶς καὶ ποσοτικῶς. Τὸ ἔργον τοῦτο δέον νὰ συμπληρωθῇ καὶ νὰ βελτιωθῇ ἔτι περαιτέρω, κατὰ τρόπον ἀνάλογον τῆς τεραστίας μας εὐθύνης διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν τοῦ διαρκῶς αὐξανομένου ἀριθμοῦ τῶν κατηχουμένων παιδιῶν μας. Ὁ νέος Διευθυντής, ὡς ἐλέχθη, καὶ εὐρεῖαν καὶ εἰδικὴν μόρφωσιν διαθέτει, ἀλλὰ καὶ πεῖραν καὶ πρὸ παντὸς ὥριμον καὶ ἠθικῶς ἀκεραίαν προσωπικότητα ἔχει, ὥστε εἶναι βέβαιον ὅτι ἀξίως καὶ ἀποδοτικῶς θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ὑπεύθυνον ἔργον.

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΛΑΙΑΣ

Ἡ μετάθεσις τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας, ὑπαγορευθεῖσα προφανῶς ἐκ συγκεκριμένων ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, στερεῖ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Καλιφορνίας τῶν πνευματικῶν ὑπηρεσιῶν ἑνὸς κατ' ἐξοχὴν δυναμικοῦ Ἱεράρχου. Νέος, πεπαιδευμένος, ἐμπνεόμενος βαθύτατα ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ ἀπὸ τὰ εὐρύτερα ἰδανικὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κατέβαλεν ὄντως μεγάλας προσπαθείας διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ ἐπιτυχῶς εἰς τὰ ὑψηλά του καθήκοντα. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ παιδεία, ἡ ὠργανωμένη φιλαλληλία, οἱ νέοι, ὅλοι γενικῶς οἱ παράγοντες καὶ ὅλοι οἱ θεσμοί μας ἐνταῦθα εὗρον εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν ἄριστον ἑρμηνευτὴν καὶ τὸν πρόθυμον ὑποστηρικτήν των. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι, ὅτι οἱ ὁμογενεῖς τῆς Καλιφορνίας, κρίνοντες εὐρύτερον τὴν μετάθεσιν αὐτήν, δὲν θὰ ἔχουν λόγους παραπόνων. Ὁ Ἐπίσκοπός των, τὸν ὁποῖον δεδικαιολογημένως ἠγάπησαν, ἔρχεται νὰ ὑπηρετήσῃ μίαν ἄλλην περιφέρειαν, τὴν Νέαν Ἀγγλίαν, τῆς ὁποίας αἱ ἀνάγκαι — ἐκκλησιαστικαὶ καὶ ἐκπαιδευτικαὶ — κατέστησαν καὶ ἔκδηλοι καὶ ἐπείγουσαι. Ἐκ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς κρινομένη ἡ μετάθεσις τοῦ ἐκλεκτοῦ κληρικοῦ, εἶναι ὄντως σκόπιμος καὶ ἐπιβεβλημένη, ὅλαι δὲ αἱ ἐνδείξεις πείθουν, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλαίας θὰ τιμήσῃ διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων του τὴν Νέαν Ἀγγλίαν, ὅπως ἐτίμησε καὶ τὴν Καλιφόρνιαν.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὑπὸ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΑΤΖΗΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἡ Πνευματική μας Κληρονομία

Ὑπεύθυνα καὶ ἡμιυπεύθυνα πρόσωπα διὰ τὸ ἔργον τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπωμίζονται κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ἓν ἄκρως ὑψηλὸν καὶ σπουδαῖον καθῆκον. Τὸ καθῆκον τοῦτο, ἐπιγραμματικῶς διαγράφεται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ἐκδόσεώς μας αὐτῆς καὶ εἰς τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡς «ἀναβαπτισμὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν» καὶ ὡς προσπάθεια ἐντατικὴ διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς γλώσσης τοῦ Εὐαγγελίου.

Μὲ ποῖα μέσα θὰ ἐπιτελέσωμεν κατὰ τὸν πλέον ἀποδοτικὸν τρόπον τὸ καθῆκον αὐτό; Ἀσφαλῶς ἡ πίστις εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεσις καὶ τὸ πρῶτον ὅπλον, μὲ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ὁπλίσωμεν τὸν ἑαυτόν μας. Πίστις χωρὶς συμβιβασμοὺς εἰς τὴν ψυχοπλαστικὴν δύναμιν τῆς ἀδιασπάστου πνευματικῆς μας κληρονομίας, ἡ ὁποία, ὡς σπερματικὸς λόγος κατὰ τὴν προχριστιανικὴν ἐποχὴν καὶ ὡς ὁλοκληρωμένη καὶ μοναδικὴ φιλοσοφία ζωῆς εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰς διδασκαλίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀργότερα, ἐνεδύθη τὸν πολύτιμον μανδύαν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ σκέψις, ὡς προπαρασκευαστικὸς παράγων εἰς τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὰ δόγματα καὶ αἱ διδασκαλίαι τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ὡς μέσον ἐκφράσεως τῶν ἰδεῶν αὐτῶν καὶ ὡς τὸ ἰσχυρότερον μέσον τῆς διαδόσεώς των, διεμορφώθησαν κατὰ τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ εἰς μίαν ὁλοκληρωμένην ἑνότητα μὴ ἔχουσαν «σπίλον ἢ ρυτίδα», ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἑλληνικὴ Ὀρθοδοξία. Προορισμὸς ἡμῶν ὅλων εἶναι νὰ διαφυλάξωμεν τὴν πολύτιμον ταύτην «Κιβωτὸν» ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, νὰ ἐργασθῶμεν ἱεραποστολικῶς διὰ νὰ τὴν γνωρίσωμεν εἰς τὴν χώραν ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῶμεν καὶ νὰ τὴν προαγάγωμεν, ἐμπλουτίζοντες αὐτὴν διὰ τῶν ψιθυρισμάτων τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς ὀρθοδόξους καρδίας μας, ποὺ λατρεύουν Αὐτὸν κατὰ τὰς ἐπιταγὰς τῆς Ἁγίας μας παραδόσεως.

Κάθε ἄποψις ἀντίθετος πρὸς τὴν γραμμὴν αὐτήν, δὲν ἀποτελεῖ παρὰ συμβιβασμόν, ὁ ὁποῖος καταστρέφει τὸν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Κυρίου μας καὶ μᾶς ἐντάσσει εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, οὓς ἀποστρέφεται ὁ Κύριος, διότι δὲν εἶναι οὔτε «ψυχροὶ οὔτε ζεστοί», ἀλλὰ «χλιαροί». (Ἀποκάλυψις Ἰωάννου 3, 15).

Ἀνάγκη Μελέτης

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου μας κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἔχομεν ἀνάγκην, ἐκτὸς τῆς ἀσυμβιβάστου πίστεως, καὶ σοβαρᾶς μελέτης. Κανεὶς στρατιώτης δὲν κερδίζει μίαν μάχην μὲ μόνον τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πίστιν. Χρειάζεται καὶ τὸν κατάλληλον ὁπλισμόν. Εὐτυχῶς ὑπάρχουν πολλὰ βιβλία καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντλήσωμεν κατάλληλον ὑλικόν, ὥστε νὰ ἐπενδύσωμεν τοὺς ἐνθουσιασμούς μας καὶ νὰ τοὺς προσφέρωμεν εἰς τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν νέαν γενεάν. Τὸ ὑλικὸν αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ διέλθῃ ἀπὸ τὸ «κόσκινον» τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεώς μας. Δὲν πρέπει νὰ προσφέρωμεν τίποτε ἀβασανίστως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς θέσεως, ὅτι ἡ πνευματική μας κληρονομία εἶναι ἀδιάσπαστος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἕως σήμερον καὶ ὅτι ἡ σημερινὴ μορφὴ τῆς κληρονομί αὐτῆς εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησ μας. Εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ θέλομ νὰ γίνωμεν ὀλίγον πρακτικώτερ Ἀντιλαμβανόμενοι τὴν δυσκολίαν τ ἐπιλογῆς τῶν καταλλήλων βιβλί ἀπὸ τὴν πλουσιωτάτην περὶ τὸ θέ βιβλιογραφίαν, θεωροῦμεν σκόπιμ νὰ ἀναφέρωμεν μερικοὺς τίτλους βλίων χρησίμων διὰ τὸ ἐν λόγῳ θέμ

α) Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμ τῆς προχριστιανικῆς ἐποχῆς.

Ὡραιότατον διὰ τὴν ἐποχὴν αὐτ εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ Will Durar "The Life of Greece." Simon Schuster. New York: 1939. Ἰδιαί τέρως αἱ σελίδες 313-436. Τὸ β βλίον ἐπίσης "The Land and Peop of Greece" by Th. Gianakoul J. B. Lippincott Co., Philadelphi μᾶς δίδει μίαν ὡραιοτάτην εἰκό τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτ χρόνων μέχρι τῆς ἐποχῆς μας.

β) Διὰ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμ

«Ἡ Καινὴ Διαθήκη μετὰ Συντ μου Ἑρμηνείας», ὑπὸ Π. Ν. Τρε πέλα. Ἔκδοσις Ἀδελφότητος Θεολ γων ἡ «Ζωή». Ἀθῆναι, 1952. βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἡ καλυτέρα πηγ ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἀντλήσωμεν φθάστου κάλλους τεμάχια τῆς χ στιανικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν γλῶ σαν τοῦ πρωτοτύπου καὶ κατὰ μετ φρασιν εἰς τὸ νεοελληνικὸν ἰδίωμ

γ) Διὰ τὴν σύγχρονον τοῦ Κυρί ἐποχήν.

Τὸ βιβλίον «Παῦλος» ὑπὸ Josep Holzner, τὸ ὁποῖον ἐκυκλοφόρησ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁ Ἐκδοτικὸς Ο κος «Δαμασκός», κατὰ μετάφραο ἐκ τοῦ γερμανικοῦ πρωτοτύπου ὑ τοῦ Ἀρχιμ. Ἱερωνύμου Ι. Κοτσώ μᾶς δίδει, ἐνῷ ἐξετάζει τὴν ζωὴν τ Μεγάλου Ἀποστόλου, πλουσίαν ὕλ σχετικὴν μὲ τὴν προετοιμασίαν τ ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία καὶ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐπετέλεσαν δ τὴν ἐπικράτησιν καὶ διάδοσιν τ

ριστιανικῆς Θρησκείας. Ἰδιαιτέ-
ος ἄξια προσοχῆς εἶναι τὰ κεφάλαια
Ἐν Ἀθήναις Μόνοι», «Ὁ Ἄγνω-
τος Θεὸς» καὶ «Στὸν Ἄρειο Πά-
», σελ. 209-236. Εἰς ἕνα ἐκ τού-
ων ἀναφέρεται: «. . . Ἡ Θεία Πρό-
ια ἔδωσε στὸν πλούσια προικισμένο
λληνικὸ λαὸ τὸ προνόμιο, νὰ διαι-
θανθῇ τὸ θεῖον μὲ τὴν μορφὴ τοῦ
ραίου. Μὲ τὸ λεπτὸ καὶ αἰσθαντικὸ
ρι τῶν καλλιτεχνῶν του, ψηλάφησε
θεῖο μάρμαρο, γιὰ νὰ ἰδῇ μήπως
τοροῦσε νὰ αἰσθανθῇ τὴν πρώτη
ραιότητα τοῦ Θεοῦ, ποὺ τὴν τρα-
ούδησε ὁ Πλάτων. Πόσο ψηλὰ στέ-
ι τὸ ἰδανικὸ ποὺ εἶχεν αὐτὸς ὁ
ὸς γιὰ τὸν Θεό, ἂν τὸ συγκρίνῃς
τὸ ἰδανικὸ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἄλ-
ων λαῶν, ποὺ ἀνεκάλυπταν τοὺς Θε-
ς των στὴν μορφὴ τοῦ ἱεροῦ βο-
οῦ καὶ τῶν ψαριῶν, ἢ σὲ πρόσωπα
ὺ ἦταν μισὸ ἄνθρωπος καὶ μισὸ
ο! Γιὰ τοὺς Ἕλληνες ὁ ἄνθρωπος,
ὴν ἁρμονική του μορφή, ἦταν ἡ
λειότερη ἀποκάλυψι τοῦ Θεοῦ,
ᾶγμα ποὺ μοιάζει σὰν μακρινὸ προ-
σθημα γιὰ τὸ μυστήριο τῆς ἐναν-
ωπίσεως. Ἀπ' αὐτὴν τὴν συγκινη-
ὴ ἀναζήτησι τοῦ Θεοῦ στὶς μορ-
ς τῆς Τέχνης καὶ στὴν βαθύτατη
αφὴ τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν μὲ τὸ
ο, ὁ Παῦλος ἔλαβε, μὲ ἐπιτυχία,
ορμὴ γιὰ τὴν ὁμιλία του καί, κατὰ
υμάσιο τρόπο, προσαρμόσθηκε
ὸς τὸ Ἑλληνικὸ Πνεῦμα.» (Σελ.
3).

*β) Διὰ τοὺς Πατέρας καὶ τὰ πα-
ρικὰ κείμενα.*

«Οἱ Ἀποστολικοὶ Πατέρες» ὑπὸ
Ἐκδοτικοῦ Οἴκου «Ἀστὴρ» (Λυ-
ργου 10, Ἀθῆναι), περιλαμβά-
ν τὸ ἀρχαῖο κείμενο καὶ ὡραιοτά-
μετάφρασιν ὑπὸ τοῦ Θεολόγου
σιλ. Μουστάκη. Ἐπίσης ἐξεδόθη-
εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὑπὸ
τίτλον "Early Fathers." The
rary of Christian Classics. The
stminster Press, Philadelphia,

Ὡραιοτάτας βιογραφίας τῶν Πα-
ων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ
ιτέρως τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, μὲ
λὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἔργων
, περιλαμβάνουν τὰ βιβλία τοῦ
Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Δ. Σ. Μπαλάνου «Μεγάλαι Μορφαὶ τῆς Ἀρχαίας Ἐκκλησίας» καὶ «Οἱ Βυζαντινοὶ Ἐκκλησιαστικοὶ Συγγραφεῖς» (Ἐκδόσεις «Ἀποστολικῆς Διακονίας», Ἀθῆναι). Ἐπίσης τὸ βιβλίον "Christology of the Later Fathers." The Library of Christian Classics. The Westminster Press, Philadelphia, Pa., καὶ τὸ βιβλίον "The Greek Doctors" by J. W. C. Wand. The Faith Press, London, England. Τὸ «Φυλλάδιον Ὀρθοδόξου Διδαχῆς» ὑπὸ τὸν τίτλον «Κιβωτὸς» (Ἐπιστασία Βασιλείου Μουστάκη, Ἐκδοτικὸς Οἶκος «Ἀστήρ», Λυκούργου 10, Ἀθῆναι) καὶ τὸ περιοδικὸν «Ὁ Κόσμος τῆς Ἑλληνίδος» (Ἔκδοσις Χριστιανικῆς Ἑνώσεως «Ἀκτῖνες», Πραντούνα 60, Ν. Ψυχικόν, Ἀθῆναι), περιέχουν ἄφθονον ὕλην σχετικὴν μὲ τὴν πνευματικήν μας κληρονομίαν.

ε) Διὰ τὴν Βυζαντινὴν τέχνην.

Τέλος ἕνα ὡραιότατον βιβλίον διὰ τὴν Βυζαντινὴν τέχνην εἶναι τὸ "Byzantine Painting" by André Grabar Skira, translated by Stuart Gilbert. Skira, Inc., Publishers, 381 Fourth Avenue, New York 16, N. Y.

Ἡ Δικαίωσις τοῦ Ἀγῶνος μας

Ὁ ἀγὼν αὐτὸς διὰ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα κατὰ τὴν ἑβδομάδα ποὺ ὥρισεν ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή, διὰ τὸν ὁποῖον χρειαζόμεθα πίστιν καὶ ὁπλισμόν, δὲν εἶναι ἐκτὸς τόπου καὶ χρόνου. Ὁ Χριστιανικὸς ἀνθρωπισμός, ὅπως τὸν ἐκήρυξαν ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς, ὁ Ὠριγένης, ὁ Χρυσόστομος, ὅπως τὸν ἐθεμελίωσεν ὁ Παῦλος εἰς τὸ κήρυγμα τῆς Χριστιανικῆς εὐγενείας: «Ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος ταῦτα λογίζεσθε» (Φιλιπ. 4, 8), καὶ ὅπως τελικὰ διεσώθη εἰς τὴν παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, εἶναι τὸ εὐγενέστερον κήρυγμα καὶ ἡ θετικωτέρα προσφορὰ ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων εἰς ἕνα κόσμον τεταραγμένον καὶ μυωπικὸν εἰς πνευματικοὺς προσανατολισμούς.

OBSERVER

Established 1934

Vol. XXI January 1955 No. 418

A monthly record of the News, the Work and the Thought of the Greek Orthodox Church in America.

•

Editor:
EMM. HATZIEMMANUEL

•

THE ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Association, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United States: For one year $3.00 — for two years $5.00.

Other Countries $3.50 per year.
25 Cents a copy.

•

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 15th day of the month for issue dated the following month.

•

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: Orthodox Observer, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for changes of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

FROM OUR HELLENIC HERITAGE

THE ATHENIAN DEMOCRACY

"Here, stranger, seek no tyrant. This our state is ruled not of one man. It is free. The people year by year as kings succeed each other, never yield they most to wealth, but even he that's poor has equal share."

EURIPIDES, *Supplices*

"We admit anyone to our city, and do not expel foreigners from fear that they should see too much, because in war we trust to our own bravery and daring rather than to stratagems and preparations. Our enemies prepare for war by a laborious training from boyhood. We live at our ease, but are no less confident in facing danger. So, with a courage which comes from natural disposition rather than from laws, we have two advantages, for we avoid the preliminary labour, and are just as good as they when the test comes. We have the arts, but without lavish display, and things of the mind, but without becoming soft."

PERICLES, *funeral oration*

THE ATHENIAN PEOPLE

"You have no idea," says a Corinthian delegation to the people of Sparta, "what sort of people these Athenians are, how totally different from yourselves. They are always thinking of new schemes, and are quick to make their plans and to carry them out: you are content with what you have, and are reluctant to do even what is necessary. They are bold, adventurous, sanguine: you are cautious, and trust neither to your power nor to your judgment. They love foreign adventure, you hate it: for they think they stand to gain, you that you stand to lose something. When victorious they make the most of it: when defeated, they fall back less than anyone. They give their bodies to Athens as if they were public property: they use their minds for Athens in the most individual way possible. They make a plan: if it fails, they think they have lost something; if it succeeds, this success is nothing in comparison with what they are going to do next. It is impossible for them either to enjoy peace and quiet themsevles or allow anyone else to."

THUCYDIDES 1, 70

"The Greeks," by H. D. F. Kitto, p. 122

Ἀντίγραφον τοῦ Διαδουμένου τοῦ Πολυκλείτου

THE ESTHETIC SENSE OF THE GREEKS

"It is beautiful," says a character in Xenopho *Economics,* "to see the footgear ranged in a row cording to its kind; beautiful to see garments sor according to their use, and coverlets; beautiful to glass vases and tableware so sorted; and beauti too, despite the jeers of the witless and flippant, see cooking-pots arranged with sense and symmet Yes, all things without exception, because of sy metry, will appear more beautiful when placed order. All these utensils will then seem to form choir; the center which they unite to form will cre a beauty that will be enhanced by the distance of other objects in the group."

WILL DURANT, *The Life of Greece,* p. 31

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΜΑΣ

ΣΩΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

«. . . Διότι, καθὼς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι ἕνα καὶ ἔχει πολλὰ μέλη, ὅλα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ νός, καίτοι εἶναι πολλά, ἀποτελοῦν ἕνα σῶμα, ἔτσι καὶ Χριστὸς μὲ τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν εἶναι ἕνα σῶμα πνευτικόν. Μὴ παραξενεύεσθε, ὅταν ἀκούετε ὅτι ὅλοι οἱ πιοὶ εἴμεθα ἕνα. Διότι καὶ εἰς ἕνα Πνεῦμα ὅλοι ἡμεῖς αντίσθημεν καὶ ἀπὸ ἕνα Πνεῦμα ἀνεγεννήθημεν ὅλοι ς τὴν κολυμβήθραν διὰ νὰ γίνωμεν ἕνα σῶμα, εἴτε Ἰουαῖοι εἴτε Ἕλληνες ἤμεθα προτήτερα κατὰ τὴν ἐθνικόητα καὶ τὴν θρησκείαν εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι κατὰ ὴν κοινωνικήν μας θέσιν καὶ τάξιν. Καὶ ὅλοι ἐποτίσθηεν ἕνα Πνεῦμα, διότι σὰν ἄλλα δένδρα ἐποτίσθημεν οι μὲ τὸ αὐτὸ πνευματικὸν νερὸν τῆς χάριτος. Μὴ πασύρεσθε δὲ ἀπὸ τὸ ὅτι εἴμεθα πολλοί. Διότι καὶ τὸ ῶμα δὲν εἶναι ἕνα μέλος, ἀλλὰ πολλά. Ἐὰν ἐπὶ παραείγματι εἴπῃ τὸ πόδι, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χέρι, δι' αὐτὸ ν εἶμαι ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ σώματος· μὲ τὸ ὅτι λέγει τὸν γον αὐτόν, ἔπαυσεν ἆρά γε νὰ εἶναι μέλος τοῦ σώματος; αὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ αὐτί, ἀφοῦ δὲν εἶμαι μάτι, δὲν εἶμαι ἀπὸ μέλη τοῦ σώματος· τάχα, διότι εἶπε τὸν λόγον αὐτὸν αυσε νὰ εἶναι μέλος τοῦ σώματος; Ἔτσι καὶ σύ, ἐπειδὴ εις αὐτὸ τὸ χάρισμα καὶ δὲν ἔχεις ἐκεῖνο, ποὺ ἐπροτίς, δὲν παύεις δι' αὐτὸ νὰ ἀνήκῃς εἰς τὸ ἕνα τοῦ Χριοῦ σῶμα.»

(Α΄. Κορινθ. Κεφ. 12, 12-17)

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΡΕΤΩΝ

«Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ὁμιλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, δὲν ἔχω ὅμως ἀγάπην, ἔγινα ιοιος πρὸς τὸν ἄψυχον χαλκόν, ποὺ βουΐζει, ὅταν τὸν υπούν, ἢ πρὸς τὸ κύμβαλον ποὺ βγάζει θορυβώδη καὶ ορὶς σημασίαν ἦχον. Καὶ ἐὰν ἔχω τὸ χάρισμα τῆς προητείας καὶ ἐὰν γνωρίζω ὅλα τὰ μυστικὰ σχέδια τῶν υλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἔχω ὅλην τὴν γνῶσιν, ποὺ ἠμπορεῖ ἀποκτήσῃ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐὰν ἔχω βαθμὸν πίστεως, στε νὰ μεταθέτω καὶ βουνὰ ἀκόμη, δὲν ἔχω ὅμως ἀγάην, δὲν εἶμαι τίποτε. Καὶ ἐὰν διαθέσω ὅλα τὰ ὑπάρντά μου διὰ νὰ θρέψω μὲ ψωμιὰ τοὺς πτωχούς, καὶ ν παραδώσω τὸ σῶμα μου διὰ νὰ καῶ, δὲν ἔχω ὅμως άπην, δὲν ὠφελοῦμαι τίποτε ἀπὸ τὰς θυσίας αὐτάς.»

Α΄. Κορινθ. Κεφ. 13, 1-4)

Ι ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

«. . . Ὑπῆρξαν, λοιπόν, μακάριοι καὶ γενναῖοι ὅλοι μάρτυρες ποὺ ἔπεσαν πιστοὶ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. αὶ ἡμεῖς πρέπει μὲ περισσοτέραν εὐλάβειαν νὰ ἐμπιευώμεθα τὸ πᾶν εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τῶν πάντων Θεόν.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος

Τοιχογραφία Περιβλέπτου Μυστρᾶ. ΙΔ΄ αἰών.

Καὶ ποῖος δὲν θὰ θαυμάσῃ τὴν γενναιότητα, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὸν Κύριον, ποὺ εἶχαν ἐκεῖνοι; Μὲ τὸ μαστίγωμα τοὺς καταξέσχισαν τὸ σῶμα, ὥστε νὰ φανοῦν οἱ φλέβες καὶ οἱ ἀρτηρίες. Ἐκεῖνοι ὅμως ἔδειξαν τόσην καρτερίαν, ὥστε οἱ θεαταὶ νὰ αἰσθανθοῦν ἔμφοβον θαυμασμὸν καὶ συμπόνιαν καὶ νὰ ἀναλυθοῦν εἰς ὀδυρμούς. Ἄλλοι πάλιν μάρτυρες ὑπῆρξαν τόσον ἀνδρεῖοι, ὥστε δὲν ἐστέναξαν καθόλου δείχνοντας οὕτω εἰς ὅλους, ὅτι τὴν ὥραν ἐκείνην τῶν βασάνων ἀνήρχοντο εἰς τὸν Χριστὸν ἢ καλύτερα, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶχε κατέλθει καὶ συνωμίλει μαζί τους. Ἀφιερωμένοι εἰς τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, κατεφρόνουν τὰ βάσανα ποὺ τοὺς ἔκανε ὁ κόσμος, ἀγοράζοντες ἔτσι μέσα εἰς ὀλίγας στιγμὰς ὁλόκληρον τὴν αἰωνίαν ζωήν. Ἡ φωτιὰ τῶν δημίων ἦτο δροσιὰ δι' αὐτούς. Μπροστὰ εἰς τὰ μάτια τους εἶχαν μίαν μόνο φροντίδα. Πῶς νὰ ξεφύγουν τὸ αἰώνιον πῦρ, τὸ πῦρ ποὺ ποτὲ δὲν σβύνεται. Διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν καρδιῶν των ἔβλεπαν ἐκεῖνα τὰ ἀγαθά, *ἃ οὔτε οὖς ἤκουσεν οὔτε ὀφθαλμὸς εἶδεν οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη*».

(Ἐκ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἐπισκ. Σμύρνης Πολυκάρπου)

The Qualities of the Greek Language

By CEDRIC H. WHITMAN
Harvard University

Extracts from a lecture on "The Vitality of the Greek Language and Its Importance Today," delivered in the Greek Orthodox Cathedral of Boston, and printed by the Greek Education Bureau.

FLEXIBILITY

. . . Primarily, one thinks of its flexibility, and by flexibility one means the ability to achieve all kinds of expression. Our earliest monuments to Greek are the *Iliad* and the *Odyssey,* and already in these poems the vocabulary is so large and the expression so varied that it is impossible to translate them with anything like the richness of the original. I sometimes discourage my students by telling them that for each new Greek author, they must practically learn a new language. But then in my own turn I am discouraged when I try to read the modern Greek poets and find that in them, too, the wealth of words and idiom is so great that the problems for a foreigner seem almost endless. But Greek has always been like that. It could always bend to the necessities of the artists, and it could breed idioms, slang, and witticisms fast enough to keep the tongues of chatterers busy in the market place, the barber shop, or the Zappeion. It was flexible. It grew by its own fecundity.

CONSERVATISM

. . . I should mention the conservatism of Greek. Most ancient words are comprehensible today in reasonably well-educated circles, though sometimes traveling classicists in Greece get laughed at for using them. Very little has been discarded from previous centuries, and there is always a movement afoot to purify the spoken language and to adopt pure Attic forms of the fourth century B.C. In itself, this tendency would doubtless contribute little to the survival of the language — perhaps quite the opposite. But taken with the other qualities of Greek, it becomes merely the token of tenacity to Greek tradition, and such tenacity does foster survival. It is a kind of reference also to dignity and authority, and hence signs are regularly printed in the more ancient, purified, or *katharevousa,* dialect. They are more impressive thus, and when one reads μὴ πτύειν εἰς τὸ ἔδαφος it is almost pure ancient Greek, and one knows that it means what it says.

RADICALISM

Finally, quite the opposite principle deserves mention, namely radicalism. The Greeks have an ardent curiosity and are always open to new experiences. And hence they adopt easily words from other languages, which they introduce quite candidly into the company their more revered and august a cient words. And hence the varie of loan words which have be naturalized in Greek, some w greater success than others. Fr Turkish come many foods, almo the whole menu from loukoumia baklava; from Italian come sever such as bagno and addio; and fr English, or more probably Ame can, comes μπάρα. There are ma others, from French, Spanish, a Slavic.

TENACITY AND WILLINGNESS TO CHANGE

. . . In short, it seems to be th one good reason why Greek su vived as a language is that it com bined tenacity to its roots with willingness to change. It is as if possessed that quality of σωφροσ νη which the ancient moralists a ways asserted was the secret survival. It meant the ability change with circumstances, whi remaining faithful to principle. Th Greek language could do just tha and did.

TAYLOR & SHAWAH CO.

Manufacturers
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΑΜΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ

Ecclesiastical Metalware
Repairing and Refinishing of Metals
Gold, Silver, Chrome Plating
Pulpits, Pews,, Lecturns, Stained Glass
Complete Ikonostasis
Oil on Canvas Ikons
Vestments
Vestment Materials
Vestment Accessories
Choir Gowns

Beautiful Church Crystal Chandeliers
Ἑλληνικὸν Κατάστημα
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ, Ἰδιοκτήτης
42 East 21st Street, New York 10, N. Y.
Telephone: ALgonquin 4-4460
The only complete Orthodox Church Goods Organization serving the Orthodox Churches in America

Talks With Sunday School Teachers

By X. DIAMOND

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς θεσμούς μας, ποὺ συνδέονται στενὰ μὲ τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα καὶ ποὺ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ παίρνῃ σημαντικὴ θέσι στὸν προορασμὸ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ νὰ ἀποτελῇ ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαίους παράγοντας γιὰ τὴν τόνωσι τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀγάπης στὶς ψυχὲς τῆς νέας μας γενεᾶς γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη προγονική μας κληρονομιά, εἶναι καὶ τὸ Κατηχητικό μας Σχολεῖο. Τὸ καθῆκόν του αὐτὸ ξεπηδᾷ ἀπὸ τὴ φύσι του, τοὺς σκοπούς του καὶ τὴν ἰδιότυπη μορφή του. Τὸ Ἑλληνορθόδοξο Κατηχητικὸ Σχολεῖο ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ δὲν ἐπιδιώκει ἁπλῶς τὴν θρησκευτικὴ μόρφωσι τῆς νέας μας γενεᾶς. Σκοπός του εἶναι νὰ καταστήσῃ τὰ παιδιά μας ὄχι ἁπλῶς καλοὺς χριστιανούς, ὄχι ἁπλῶς καλοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἀλλὰ καλοὺς ἑλληνορθοδόξους χριστιανούς. Κυρία ἐπιδίωξίς του εἶναι νὰ ποτίσῃ τὶς τρυφερὲς ψυχὲς τῶν παιδιῶν μας μὲ τὰ ὁλοκάθαρα καὶ ὁλόδροσα νερὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας, νὰ τὰ κάμῃ πιστὰ καὶ συνειδητὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ἐκκλησίας, νὰ τὰ καταστήσῃ θιασώτας καὶ φορεῖς τῶν Ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων καὶ ἰδανικῶν μας. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ χαρακτὴρ τοῦ Κατηχητικοῦ μας Σχολείου, λόγῳ τῆς ἰδιοτύπου θέσεως τῆς ὁμογενείας μέσα στὴν μεγάλη Ἀμερικανικὴ οἰκογένεια, δὲν εἶναι ἁπλῶς θρησκευτικός, ἀλλὰ ἐθνικοθρησκευτικός. Εἶναι καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μέσα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιεῖ ἡ πνευματική μας ἡγεσία γιὰ τὴν διατήρησι καὶ τὴν διαιώνισι τοῦ ἐθνικοθρησκευτικοῦ μας χαρακτῆρος.

Ὀρθοδοξία καὶ Ἑλληνικότης στὴν περίπτωσι τὴ δική μας εἶναι στοιχεῖα ἀδιαχώριστα. Τὸ πρῶτο δὲν ἐννοεῖται χωρὶς τὸ δεύτερο καὶ τἀνάπαλιν. Δὲν μποροῦμε νὰ ἐννοήσωμε Ἕλληνα μὴ Ὀρθόδοξο. Ἂν ὑπάρχῃ κανένας τέτοιος, αὐτὸς εἶναι διαγεγραμμένος στὴ συνείδησί μας καὶ δὲν μπορεῖ νὰ φέρῃ τὸ τιμημένο Ἑλληνικὸ ὄνομα. Τὸ ἴδιο, δὲν μποροῦμε νὰ φαντασθοῦμε Ὀρθόδοξο ἑλληνικῆς καταγωγῆς χωρὶς ἑλληνικὴ συνείδησι. Ἡ Θεία Πρόνοια καὶ ἡ Ἱστορία ἔχουν συσφίξει καὶ ἀναμίξει καὶ ζυμώσει τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα, τὸ Ὀρθόδοξο καὶ τὸ Ἑλληνικό, σὲ μιὰ τέτοια ἀχώριστη δυαδικὴ ἑνότητα, ποὺ κάθε ἀπόπειρα γιὰ διαχωρισμό των, στὴ δική μας περίπτωσι, νεκρώνει τὸ σύνολο. Ὄχι λοιπὸν διαχωρισμό, ἀλλὰ ἕνωσι, ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ σφικτὴ ἕνωσι, τῶν δύο αὐτῶν στοιχείων πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμε, ἂν θέλωμε νὰ ἀποφύγωμε τὸν ἀφανισμὸ σὰν ἐθνικοθρησκευτικὴ ὀντότητα. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόγραμμα καὶ ἡ κυρία ἐπιδίωξις καὶ τὸ πρωταρχικὸ μέλημα τῆς πνευματικῆς μας ἡγεσίας καὶ αὐτὸ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν ὅλοι οἱ θεσμοί, ποὺ ἔχει ἱδρύσει. Αὐτὴ κατὰ συνέπειαν εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπιδίωξις καὶ τοῦ Κατηχητικοῦ μας Σχολείου. Τότε μόνον ἐκπληροῖ τὸ Κατηχητικό μας Σχολεῖο τὸν ἀληθινὸ προορισμό του, τότε μόνον ὑπηρετεῖ πραγματικῶς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὴν ὁμογένεια καὶ γίνεται σημαντικὸς παράγων στὴν ἀνύψωσι τῆς στάθμης τῆς πνευματικότητος τῆς χώρας αὐτῆς, τότε μόνον γίνεται ἄξιος στρατιώτης στὸν σκληρὸ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐθνικοθρησκευτική μας ἐπιβίωσι, ὅταν κρατήσῃ ὑψηλὰ τὸ λάβαρο τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας μὲ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα ἑνωμένα σὲ ἀδιαχώριστο σύμπλεγμα.

Ἡ Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἂς χρησιμοποιηθῇ ὡς ἡ κατάλληλος εὐκαιρία γιὰ τοὺς φιλοτίμους ἐργάτας τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων ὄχι μόνον γιὰ νὰ τιμήσουν τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα, ὄχι μόνον γιὰ νὰ ὑμνήσουν τὰ ἀθάνατα Ἑλληνικὰ πνευματικὰ προϊόντα καὶ νὰ γεμίσουν μὲ ὑπερηφάνεια τὶς ψυχὲς τῶν μαθητῶν των γιὰ τὴν ἀσύγκριτη προγονική μας κληρονομιά. Ἡ ἑβδομάδα αὐτὴ γιὰ τοὺς κατηχητὰς καὶ τὰς κατηχητρίας μας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀφετηρία καὶ γιὰ κάτι ἄλλο θετικώτερο. Θὰ πρέπῃ νὰ σκεφθοῦν, πῶς θὰ καταστήσουν τὸ Κατηχητικό

(Συνέχεια εἰς τὴν 22αν σελίδα)

Ὁ «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής», ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας, καθιερώνει ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους τὴν εἰδικὴν αὐτὴν στήλην διὰ τὴν συζήτησιν πρακτικῆς φύσεως ζητημάτων τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Διὰ τῆς στήλης αὐτῆς θὰ δίδωνται ἐπίσης ἀπαντήσεις ἐπὶ ἐρωτημάτων γενικωτέρας φύσεως καὶ σημασίας, τὰ ὁποῖα θὰ ὑποβάλλωνται ὑπὸ τῶν κατηχητῶν καὶ κατηχητριῶν μας, ὡς καὶ ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου διὰ τὰ προβλήματα τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων. Παρακαλοῦνται οὗτοι, ὅπως ἀποστέλλωσι τὴν συνεργασίαν ἢ τὰ ἐρωτήματά των ἐλευθέρως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἢ Ἀγγλικήν.

Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς στήλης αὐτῆς θὰ ἔχῃ ὁ Διευθυντὴς τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος.

ΕΤΟΣ ΚΑ΄ Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΑΡΙΘ. 418

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

—Εἰς ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τοὺς Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῆς Μείζονος Νέας Τόρκης, Νέας Ἱερσέης καὶ Νέας Φιλαδελφείας, διαπιστοῦται ἡ ἐπιτυχία τῆς πανηγυρικῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ ὑψώσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς Asbury Park, N. J., τονίζεται ἡ ἀξία τῆς τοιαύτης πανηγύρεως καὶ προτρέπονται οἱ ὑπεύθυνοι ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἀρχίσουν τὴν προετοιμασίαν τῆς ἰδίας ἑορτῆς διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν 18ην Σεπτεμβρίου 1955.

—Ἐκ τῆς ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι:

«Ἡ Ἑβδομὰς αὕτη τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου κατέστη Πανελληνίου σημασίας. Ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδοξίας συμμετέχουν τοῦ ἑορτασμοῦ δι' ἐμπνευστικῶν χαιρετιστηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα τονίζεται ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὸν πολιτισμὸν τοῦ κόσμου καὶ ἡ πρακτικὴ ὠφελιμότης αὐτῆς διὰ πάντα ἀνεπτυγμένον ἄνθρωπον. Εἶναι ἀξιοσημείωτον τὸ σεπτὸν γράμμα τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλε πρὸς τὴν ἐν Σαβάννᾳ Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐννοηθῇ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἄνευ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὰ χαιρετιστήρια τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου, τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν Πρυτάνεων καθιστῶσι τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων κάτι τὸ ὁποῖον ἀνεζήτει πρὸ πολλοῦ ἡ ψυχὴ καὶ ἡ καρδία παντὸς Ἑλληνοαμερικανοῦ.»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Ὁ ἑορτασμὸς τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου θὰ λάβῃ χώραν ἀπὸ τῆς 23ης μέχρι τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου. Κατὰ τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὰς Κοινότητας τρεῖς συνεδριάσεις. Μία διὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀποστολῆς, ζωτικότητος καὶ χρησιμότητος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μία ἄλλη διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος «Αἱ ἀποτελεσματικώτεροι μέθοδοι διδασκαλίας καὶ ἐφελκύσεως τοῦ παιδιοῦ εἰς τὸ Σχολεῖον», καὶ μία τρίτη τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Διδασκάλων, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ συζητηθοῦν τὰ καλύτερα μέσα πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ Σχολείου καὶ πρὸς διαφώτισιν τῶν γονέων περὶ τῆς πρακτικῆς ὠφελείας τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια θὰ κανονίσουν τὰς ἡμέρας τῶν συνεδρίων.

—Ἡ 12η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις ἐψήφισεν ὅπως τὸ νέον Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον διευρυνθῇ καὶ περιλάβῃ πρόσωπα γνωρίζοντα καλῶς τὴν κατάστασιν καὶ τὰ προβλήματα τοῦ Σχολείου, ἀντιπροσωπεύωνται δὲ εἰς τοῦτο ἡ νέα μας γενεὰ καὶ αἱ μεγάλαι ὀργανώσεις μας. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην διωρίσθησαν τὰ κάτωθι ἀναφερόμενα στελέχη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὡς μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου: Οἱ Ἱερατικοὶ Προϊστάμενοι Αἰδ. Σωτ. Ἀγγελίδης, Κωνστ. Καζάνας (γραμματεύς), Χρ. Χριστοδούλου, Γ. Νάσσης, Νικ. Ἀθανασόπουλος, Ἀθαν. Τσάμπηρας, Γ. Ροῦσος, Δημ. Στεφανόπουλος, Ἰ. Ζαννέτος, Δ. Φράγκος, Θ. Θεοδωρίδης, Χρ. Παπαχρήστου, Χρ. Πάππας· οἱ διευθυνταὶ τῶν ἡμερησίων καὶ καθηγηταὶ Φ. Ἀγγελᾶτος, Φιλ. Ἐμμανουήλ, Γ. Δημητριάδης, Ν. Χατζηδημητρίου (ἀντιπρόεδρ.), Κ Μ. Βέδοβα, Δὶς Κούλα Τασσοπο λου· καθηγήτριαι Ἰωάν. Ἀλιγδέλλ καὶ Χαρίκ. Χριστοδουλάκη, οἱ ἐκ πρόσωποι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆ Παν. Ἰάκωβος Κουκούζης καὶ Ν κων Πατρινάκος, ὁ Διδάσκαλος το Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Πρωθ. Καλ λίμαχος, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐκπα δευτικῶν συνδέσμων Σ. Σαββίδης Κωνστ. Σολομωνίδης, Ἰ. Τζώρτζης Π. Μουτεβελῆς, καθηγητὴς κ. Μ Κυριάκης, ὁ κ. Ἀντ. Ἐλαφόπουλος καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν μεγάλων σω ματείων κ. Βασ. Καραμπᾶτος καὶ Ἠλ. Δούκας. Εἰς τούτους συμπερ λαμβάνονται καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶ δύο μεγάλων ἡμερησίων ἐφημερίδων οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδήλωσαν ἀκόμη συμ μετοχήν, καὶ ἡ Πρόεδρος τοῦ Διδα σκαλικοῦ Συνδέσμου Δὶς Κ. Ἀνα γνωστοπούλου. Εἰσηγητὴς εἶναι ὁ δ ευθύνων τὸ Τμῆμα Παιδείας τῆ Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Ν. Βαβου δης, Πρόεδρος δὲ ὁ Σεβασμιώτα τος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Κα Μιχαήλ.

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

—Τὴν 30ὴν Νοεμβρίου ὁ Πανο Ἀρχιμ. Δρ. Νίκων Πατρινάκα παρητήθη τῆς Διευθύνσεως τῆς Θεο λογικῆς Σχολῆς. Τὴν 2αν Δεκεμβρίο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἰάκωβος Κου κούζης ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχ επισκόπου Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, ὅ πως ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα τοῦ Δι ευθυντοῦ τῆς Σχολῆς.

—Τὴν Πέμπτην, 9ην Δεκεμβρίου συνῆλθεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴ ἡ Ἐφορεία αὐτῆς ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου. Κατὰ τὴ συνεδρίασίν της αὐτὴν ἡ Ἐφορεί ἀπεδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ Πανο σιολ. Δρος Πατρινάκου καὶ διώρ σε τὸν Ἀρχιμ. κ. Ἰάκωβον Κουκού ζην ὡς νέον Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς

Ἡ Ἐφορεία ἐπίσης ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὴν Σχολήν, ὠνόμασε τὸν Πανοσιολ. Πατρινάκον ἐπίτιμον Διευθυντὴν αὐτῆς (Dean Emeritus) μὲ καθηγητικὰ εἰς τὸ ἑξῆς καθήκοντα.

—Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς πληροφορίας ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξέλεξεν Ἐπίσκοπον Μελίτης τὸν πατέρα Ἰάκωβον Κουκούζην.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Κατηχητικῆς Παιδείας κ. Φωκᾶς Ἀγγελᾶτος παρητήθη τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου, διὰ νὰ ἐπιδοθῇ ἀπερισπάστως εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου.

—Εἰς τὴν θέσιν τοῦ κ. Ἀγγελάτου διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀκαδημίας κ. Ξενοφῶν Διαμαντόπουλος, θεολόγος, φιλόλογος καὶ παιδαγωγὸς μεγάλης ἐκπαιδευτικῆς πείρας καὶ ἀξιολόγου συγγραφικοῦ ἔργου.

—Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσης, ἐνεργῶν συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας, προέβη εἰς τὸν διορισμὸν τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Κατηχητικῆς Παιδείας. Οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν εἶναι οἱ Πανοσιολόγ. Ἀρχιμ. Γερμανὸς Λιαμάδης, Παῦσιολ. Ἀρχιμ. Χριστόφορος Χριστοδούλου, ὁ Αἰδεσ. Δ. Φράγκος καὶ οἱ ἐκπαιδευτικοὶ κ. κ. Φωκᾶς Ἀγγελᾶτος, Φίλιππος Ἐμμανουὴλ καὶ Ἐμμανουὴλ Χατζημμανουήλ.

"FOUNDATION FOR RELIGIOUS ACTION IN SOCIAL AND CIVIC ORDER"

Ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διωργανώθη πρό τινος ὀργανισμὸς ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον. Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως εἶναι: (α) Ἡ ἀνάπτυξις τῆς σπουδαιότητος τῆς θρησκευτικῆς ἀληθείας ἐν τῇ περιφρουρήσει καὶ προόδῳ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, καὶ (β) ἡ ἕνωσις τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὸν ἀγῶνα των κατὰ τοῦ ἀθέου Κομμουνισμοῦ, ὅστις σκοπὸν ἔχει τὴν καταστροφὴν τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἀνωτέρω ὀργάνωσις ἐζήτησε τὴν συνεργασίαν τῆς Ὀρθοδόξου ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας μας. Κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου, ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας ἐξεπροσώπησε τὴν Ἐκκλησίαν μας εἰς τὸ συνέδριον τῶν μελῶν τῆς νέας ὀργανώσεως, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου. Εἰς τὸ συνέδριον ὡμίλησαν πολλοὶ ἐξέχοντες ὁμιληταί. Μεταξὺ τῶν ὁμιλητῶν ἦτο καὶ ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος ἡμῶν κ. D. Eisenhower, ὅστις τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς διασκέψεως, 9ην Νοεμβρίου, ὡμίλησε πρὸς τοὺς συνέδρους μετὰ χριστιανικῆς ἁπλότητος, πειθοῦς καὶ δυνάμεως, χαρακτηρίσας τὴν Δημοκρατίαν ὡς ἔχουσαν διηνεκῆ ἀνάγκην ἀνεφοδιασμοῦ καὶ προσαρμογῆς πρὸς τὰς αἰωνίους ἀξίας τῆς ἀποκεκαλυμμένης Θρησκείας, ἄνευ τῆς ὁποίας χάνει τὸ νόημα καὶ τὴν βάσιν αὐτῆς. Ἐπὶ τῆς ἰδίας βάσεως ὡμίλησαν καὶ οἱ κ. κ. Thomas Murray, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας τῆς Ἀμερικῆς, ὁ Θεολόγος τῶν Ἰουδαίων Dr. Will Herberg, ὁ Θεολόγος τῶν Ἐπισκοπιανῶν Dr. C. Lawry, ὁ Ρωμαιοκαθολικὸς Ἱερεὺς Theodore Hesburgh καὶ ὁ Ἐντιμ. George C. McGhee, τέως Πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς ἐν Τουρκίᾳ.

Εἰς τὸ συνέδριον ὡμίλησεν ἐπίσης καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐλαίας. Οὗτος, ἀφοῦ διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου πρὸς τὰ μέλη τῆς διασκέψεως, εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Μετὰ τῶν ἄλλων πνευματικῶν παραγόντων τῆς Ἀμερικῆς ἐν χαρᾷ πολλῇ συμμετέχει ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν τῇ πρώτῃ διασκέψει τοῦ ἱδρύματος, ὅπερ ἐπιδιώκει τὴν ἀξιοποίησιν τῶν θρησκευτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας καὶ περιφρούρησιν τῆς ἐλευθερίας. Ἴσως ἐξ ὅλων τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐκπροσωπουμένων θρησκευτικῶν ὁμάδων ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει βαθυτέραν ἐπίγνωσιν ἐν τῇ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς Δημοκρατίας, τοῦ ἀθέου Κομμουνισμοῦ, τραγικῇ ἐμπειρίᾳ. Τὰ στίγματα τῶν θλίψεων καὶ τοῦ μαρτυρίου εἶναι ἐμφανῆ ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ μετέχουσα τῆς κινήσεως ταύτης δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ὡς μάρτυς ἀπὸ μέρους μαρτύρων καὶ νὰ μεταδώσῃ τὴν ὁμιλίαν τῆς σιωπῆς αὐτῶν, ὁμιλίαν τὴν ὁποίαν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκφράζει τὸ στόμα τοῦ προκαθημένου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.»

Ὁ Θεοφιλέστατος ἐπέρανε τὰς παρατηρήσεις του, συμφωνήσας μετ' ἄλλων ὁμιλητῶν, ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια εἰσαγωγῆς προσευχῆς εἰς τὰ Δημόσια Σχολεῖα τῆς χώρας, ἵνα ἡ Ἀμερικανικὴ Νεολαία κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικότητος εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἐκφράσῃ αὐτὴν λόγῳ καὶ ἔργῳ. Ὁ ἐκ Βοστώνης δικηγόρος κ. T. Mahony καὶ ἄλλοι ὑπεστήριξαν τὴν ἄποψιν, προσθέσαντες ὅτι εἶναι δυνατὸν τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Χώρας νὰ ἀναθεωρήσῃ προτέρας ἀποφάσεις καὶ χαρακτηρίσῃ ὡς συνταγματικὴν τὴν εἰσαγωγὴν προσευχῆς πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Χώρας.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

PANAMA CITY, PANAMA.—Ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Κοινοτικοῦ κτιρίου τῆς ἐν τῇ πόλει τοῦ Παναμᾶ κοινότητος «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου». Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι δημιούργημα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τοῦ εὐσυνειδήτου πληρώματος τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ δραστηρίου Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Τιμοθέου Νεγρεπόντη. Τὸ νέον τοῦτο κτίριον μᾶς περιγράφουν ὡς ἑξῆς: «Τοῦτο περιλαμβάνει μεγάλην αἴθουσαν διὰ τελετὰς καὶ διαλέξεις, ἥτις χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον. Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν εὑρίσκεται σκηνὴ διὰ τὰς σχολικὰς ἑορτὰς καὶ τὴν προβολὴν μορφωτικῶν ταινιῶν. Ἐπίσης γραφεῖα, μαγειρεῖα καὶ μεγάλος ἐξώστης διὰ συγκεντρώσεις ἐν αὐτῷ κατὰ τοὺς μῆνας

τῆς ξηρασίας. Τὸ κτίριον, μεγαλοπρεπές, ἀνηγέρθη εἰς τὸν περίβολον τοῦ Κοινοτικοῦ Ναοῦ. Τώρα πλέον καὶ αἱ δύο Κοινότητες ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ τοῦ Παναμᾶ ἔχουν Κοινοτικὰ Κέντρα.»

* * *

VALLEJO, CALIF.—Ἡ δυναμικὴ Κοινότης τοῦ Vallejo, Calif., ἐνεκαινίασε τελευταίως τὸ Κοινοτικόν της Κέντρον. Ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Πατὴρ Διονύσιος Κατσίχτης ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του εἰς τὴν Κοινότητα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1952, διεῖδε τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεώς του, εἰργάσθη ἐντατικῶς μετὰ τῶν τοπικῶν στελεχῶν καὶ ἐπέτυχε τὴν πραγματοποίησίν του. Ἡ σύντομος ἱστορία τῆς ἱδρύσεως καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ κτιρίου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«... Κατὰ Φεβρουάριον μῆνα τοῦ 1953 παρουσίᾳ καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας διενεργήθη ὁ πρῶτος ἔρανος μεταξὺ τῶν χριστιανῶν μας καὶ συνεκεντρώθη τὸ ποσὸν τῶν 7,700.00 δολλαρίων. Ἔπειτα ἀπὸ ὁλόκληρον χρόνον καὶ κατὰ μῆνα Φεβρουάριον τοῦ 1954, κατόπιν ὁλοθέρμου προσευχῆς καὶ ἁγιασμοῦ, ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος. Τὴν Κυριακήν, 5ην Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρεδόθη εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀγαπητῆς μας ὁμογενείας, ἐν μέσῳ 400 καὶ πλέον ἐκ τῶν ἀγαπητῶν χριστιανῶν μας.

«Ἐπὶ τρεῖς περίπου ἑβδομάδας ὁ ἐδῶ Ἀμερικανικὸς τύπος ἔγραφε τὰ ὡραιότερα ἄρθρα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ κτίριον ἔχει ὡς ἑξῆς, κατὰ σύντομον περιγραφήν: Εἰς τὴν κεντρικὴν εἴσοδον δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ὑπάρχουν δύο θαυμάσιαι αἴθουσαι πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Τὸ κεντρικὸν τμῆμα τούτου δύναται νὰ ἐξυπηρετῇ 400 ἄτομα. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Κέντρου ὑπάρχει σκηνὴ διὰ παραστάσεις παιδαγωγικὰς ὑπὸ τῆς νεολαίας, καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πάλιν ὑπάρχουν δύο βοηθητικὰ δωμάτια. Εἰς τὸ δυτικὸν Τμῆμα τοῦ Κέντρου εἶναι μεγάλη κουζίνα, ἀποθῆκες, ντουλάπες καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα διαμερίσματα.

«Πρόκειται περὶ θαύματος κοινοτικοῦ, λαμβανομένου πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ χριστιανῶν μας ἐν τῇ πόλει. Συνετελέσθη τὸ θαῦμα αὐτό, κατόπιν πολλῶν θυσιῶν καὶ ἀπείρων κόπων καὶ μόχθων πολλῶν παραγόντων. Μεταξὺ ἄλλων ἄξιοι μνείας εἶναι οἱ κ. κ. Γεράσιμος Νικολᾶτος (πρόεδρος), Σπῦρος Παυλᾶτος (ἀντιπρόεδρος), Θεόδωρος Οἰκονόμου (ταμίας), Λάμπρος Μακρῆς (γραμματεύς), Κωνσταντῖνος Λούφας, Ἀνάργυρος Σαρχώσης καὶ Εὐάγγελος Κασόλας (σύμβουλοι).»

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

DAYTON, OHIO.—Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ δραστηρίου Πατρὸς Φιλήμονος Παγιάτη, Ἱερ. Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος «Εὐαγγελισμός», Dayton, Ohio, καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς γραμματέως τῆς Κοινότητος Καλλιόπης Ἀλεξάνδρου, τὸ τμῆμα τῆς G.O..Y.A. τῆς ἀνωτέρω Κοινότητος διωργάνωσεν ἐπιτυχῆ ἐκστρατείαν ἐγγραφῆς συνδρομητῶν εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς «Ὀρθόδοξος Παρατηρητής». Ἡ διοργάνωσις τῆς ἀνωτέρω ἐκστρατείας πρὸς διάδοσιν τοῦ πνευματικοῦ τούτου ὅπλου τῆς Ἐκκλησίας μας ἐγένετο μετὰ ἀξιοθαυμάστου συστήματος, τὸ ὁποῖον ἔφερε πλούσια ἀποτελέσματα. Τοῦτο δεικνύει πόσον πολὺ εἶναι δυνατὸν νὰ προωθηθοῦν οἱ σκοποὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅταν ὁπλισθοῦν δι' ἐνθουσιασμοῦ οἱ ἱερεῖς μας καὶ παύσουν νὰ παραπονοῦνται καὶ νὰ καλύπτουν τὴν ἔλλειψιν διαθέσεως δι' ἐργασίαν διὰ τοῦ αἰωνίου παραπόνου: «Δὲν ἀνταποκρίνεται ὁ κόσμος, δὲν διαβάζει ὁ κόσμος, δὲν καταλαβαίνει ἡ Νεολαία τὰ Ἑλληνικά...». Ἡ G.O.Y.A. τοῦ Dayton ἐντὸς μιᾶς μόνον ἑβδομάδος ἐνέγραψεν 75 συνδρομητὰς εἰς τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητήν». Πῶς τὸ ἐπέτυχε; Διὰ τῆς βοηθείας καὶ καθοδηγήσεως τοῦ Ἱερατικοῦ της Προϊσταμένου. Ἐχρησιμοποιήθησαν βεβαίως μερικαὶ τεχνικαὶ μέθοδοι ἐφελκύσεως τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν χριστιανῶν. Περὶ αὐτῶν θὰ γράψωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον.

* * *

HARTFORD, CONN.—Ὁ κ. Κ. Π. Ἀργυρόπουλος, μέλος τῆς ἐν Hartford, Connecticut, Κοινότητος, προσέφερε τὸν «Ὀρθόδοξον Παρατηρητὴν» ὡς δῶρον εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητός του δι' ἓν ὁλόκληρον ἔτος. Ἡ χειρονομία αὕτη τοῦ καλοῦ αὐτοῦ τέκνου τῆς Ἐκκλησίας μας μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ κ. Ἀργυρόπουλος θὰ εὕρῃ μιμητὰς τῆς ἐμπνεύσεώς του, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀντιληφθοῦν, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος, τὴν ἀξίαν τοῦ περιοδικοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νὰ προβοῦν εἰς ἀναλόγους χειρονομίας. Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος μᾶς γράφει εἰς τὴν ἐπιστολήν του: «Θὰ ἔπρεπεν ὁ Ὀρθόδοξος Παρατηρητὴς νὰ μπαίνῃ σὲ κάθε Ἑλληνικὸ Χριστιανικὸ σπίτι κάθε μῆνα καὶ νὰ τοῦ δίδῃ πνευματικὴ τροφή. Νὰ μᾶς μαθαίνῃ πῶς νὰ βαδίζωμε καὶ νὰ κερδίζωμε τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Πνευματικὴ τροφὴ ὅπου κάθε σπιτάκι χρειάζεται. Πνευματικὴ τροφὴ θέλω νὰ δώσω σὲ κάθε μαθητὴ καὶ μαθήτρια τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Κοινότητός μας, γιὰ νὰ γίνουν καλὰ παιδιά, καλοὶ οἰκογενειάρχαι, καλοὶ καὶ χρηστοὶ πολῖται τῆς κοινωνίας...». Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἐκκλησίας συνοδεύει πάντοτε τοιούτου εἴδους χειρονομίας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ ΚΑΘΕ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Νικ. Παπαδοπούλου (Παππού). Νέα Τόρκη. Σεπτέμβριος 1954. Σχῆμα 8ον, σελ. 126.

«... Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο βλέπει κανεὶς τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ τὰς καταχθονίους μεθόδους ποὺ μεταχειρίζεται διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὑποδούλωσιν τῶν λαῶν. Δι' ἐγγράφων ἀποδεικνύονται φανερὰ καὶ ἀπόκρυφα σχέδια διὰ σφαγὰς καὶ καταστροφάς... αἱ μέθοδοι ποὺ μεταχειρίζονται εἰς τὰ ἐργοστάσια, εἰς τὸ στράτευμα, εἰς τὰ καταστήματα, ἡ σκόπιμος σύγχυσις ποὺ δημιουργοῦν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων — ὅλα αὐτὰ ἐκτίθενται μὲ κάλαμον ζωηρόν, ἐντυπωσιακόν, πειστικὸν καὶ ταὐτοχρόνως λογογραφικόν. Μανθάνει τις ἐν συντομίᾳ τόσα, ὅσα δὲν μανθάνει ἀναγινώσκων

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ: ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὑπὸ ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΜΟΥΤΕΒΕΛΗ, Καθηγητοῦ
Brookline, Mass.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τετραετίας ἑορτάζομεν εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰανουαρίου, δίδει ἀφορμὴν κάθε ἔτος νὰ γίνεται λόγος εὐρύτερος διὰ τὰ πνευματικά μας προβλήματα καὶ νὰ ἐκτίθενται γνῶμαι καὶ ἀπόψεις, αἱ ὁποῖαι, ἂν δὲν τὰ λύουν, τοὐλάχιστον ἀναταράσσουν τὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τὰ τοιαῦτα θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔπρεπε, βεβαίως, νὰ ἦσαν τὸ καθημερινὸν κοινὸν μέλημά μας.

Διότι, ὄντως, δὲν ὑπάρχει σπουδαιότερον ζήτημα διὰ κάθε οἰκογένειαν καὶ κάθε κοινωνίαν ἀπὸ τὸ τῆς μορφώσεως τῶν παιδιῶν. Τῶν παιδιῶν, ποὺ εἶναι ὄχι ἁπλῶς ἡ ἐλπὶς τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' αὐτὴ αὕτη ἡ αἰωνιότης.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ Πολιτεία δαπανᾷ μεγάλα ποσὰ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδιῶν, ἀλλ' ὅμως ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι στραφεῖσα ἡ ἐκπαίδευσις κυρίως πρὸς τὸν ἐπαγγελματικὸν καταρτισμὸν τῶν νέων καὶ ἐπιδοθεῖσα περισσότερον εἰς τὰς μεθόδους διδασκαλίας, ἔχασε τὸν προσανατολισμόν της ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ, ποὺ εἶναι ὁ κύριος σκοπός της.

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς ἐκπαιδεύσεως μᾶς ἐνθυμίζει ἐν πολλοῖς τὰς τελευταίας δεκαετίας τοῦ 5ου καὶ τὰς πρώτας τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος, τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ τῶν σοφιστῶν.

Ὅπως τότε ἐκεῖνοι παρασυρθέντες ἀπὸ τὸ νεωτεριστικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς των καὶ περιπλακέντες μὲ τὰ διάφορα κοινωνικὰ προβλήματα ποὺ ἐδημιούργησεν ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος, περιεφρόνησαν τὰς καθιερωμένας κοινωνικάς, πολιτικάς, φιλοσοφικὰς καὶ θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ εἰσήγαγον τὴν ἀναρχικὴν καὶ ἀθεϊστικὴν δοξασίαν «πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος», ἡ ὁποία ἔκαμε τὸ ἄτομον ἐγωκεντρικὸν ὄν, ἀσεβὲς καὶ ἀπειθὲς πρὸς τοὺς θείους καὶ ἀνθρωπίνους νόμους καὶ ἀπειργάσατο τὴν παρακμὴν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, οὕτω καὶ εἰς τὴν ἐποχήν μας, παρασυρθεῖσα ἡ παιδεία ἀπὸ τοὺς λεγομένους νεωτεριστάς, περιεφρόνησε τὰ καθιερωμένα, καὶ θελήσασα νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ ποικίλα κοινωνικὰ προβλήματα ποὺ ἐδημιούργησαν οἱ δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, μετέβαλε τὰ σχολεῖα ἀπὸ παιδαγωγοῦντα κέντρα εἰς ἐργαστήρια ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἀλλαγῆς τὰ βλέπομεν καθημερινῶς εἰς τὸ σπίτι μας καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅπως αὕτη κατοπτρίζεται εἰς τὰ καθημερινὰ ἀστυνομικὰ δελτία!

Τὸ παιδὶ περιφρονεῖ τὰς οἰκογενειακὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις καὶ ἀφηνιασμένον ἐπιζητεῖ τὰς χιμαίρας τῆς συγχρόνου ζωῆς, αἱ ὁποῖαι τὸ ὁδηγοῦν συνήθως εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν καταστροφήν.

Τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου αὐτοῦ τὸ ἔχουν ἐπισημάνει οἱ μεγαλύτεροι σύγχρονοι παιδαγωγοὶ καὶ κοινωνιολόγοι καὶ ἀγωνίζονται νὰ διαφωτίσουν τὴν κοινὴν γνώμην ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπανόδου τοῦ σχολείου εἰς τὸν παιδαγωγοῦντα ρόλον του. Εἰς τὸ νὰ βοηθήσῃ, δηλαδή, τὸ παιδὶ νὰ γνωρίσῃ τὸν ἑαυτόν του, τὴν προέλευσίν του καὶ τὴν σχέσιν του πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ νὰ κατανοήσῃ τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ζωῆς του, ποὺ εἶναι ἡ τελείωσίς του, ἡ ὁμοίωσίς του, δηλαδή, πρὸς τὸ τέλειον ἀγαθόν, τὸν Θεόν.

Ἀπὸ παιδαγωγοῦντα, λοιπόν, σχολεῖα ἔχομεν κυρίως ἀνάγκην διὰ τὰ παιδιά μας σήμερον καὶ ὄχι ἀπὸ σχολεῖα γνώσεων. Καὶ τοιαῦτα εἶναι ἐκεῖνα τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα τὸν κύριον ρόλον εἰς τὸν κύκλον τῶν μαθημάτων των παίζουν τὰ ἠθοπλαστικὰ μαθήματα, ὅπως εἶναι τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ κλασσικά. Αὐτὰ δὲ τὰ μαθήματα κατὰ θείαν παραχώρησιν προνομιακῶς, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, τὰ ἔχει ἡ φυλή μας. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ Γραμματεία διαθέτει τὰ πλουσιώτερα καὶ τελειότερα ὑποδείγματα μεγάλων εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν σκέψιν ἀνδρῶν, ἡ δὲ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἔχει στρατιὰν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ἀνεδείχθησαν θεοφόροι .

Αὐτὸν τὸν πολύτιμον ἐθνικὸν ἡμῶν θησαυρόν, τὸν ἐκπεφρασμένον εἰς τὸ τελειότερον γλωσσικὸν ὄργανον, τὴν Ἑλληνικήν, ἔχομεν καθῆκον νὰ τὸν μεταδώσωμεν εἰς τὰ παιδιά μας, ἐὰν πράγματι θέλωμεν νὰ γίνουν καλοὶ καὶ χρήσιμοι εἰς τὸν ἑαυτόν των καὶ τὴν κοινωνίαν.

Διὰ τοῦτο ἡ ἑβδομὰς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων πρέπει νὰ γίνῃ ἀφορμὴ σοβαρῶν μελετῶν καὶ ἀποφάσεων εἰς ὅλας τὰς παροικίας μας διὰ τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου ἀλλὰ καὶ σωστικοῦ προβλήματος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν παιδιῶν μας. Ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας χάρις εἰς

πολλὰ βιβλία περὶ τοῦ τεραστίου ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξαγάγει ἡ ἐλευθέρα ἀνθρωπότης ἔναντι τοῦ ὑπομονευτοῦ αὐτῆς.»
(Ἐκ βιβλιοκρισίας Ν. Βαβούδη)

Η ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ. Ἔκδοσις Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου. Νέα Τόρκη. Νοέμβριος 1954. Σχῆμα 8ον, σελ. 80.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΚΙΒΩΤΟΣ. Ἀριθ. Φύλλου 35. Νοέμβριος 1954. Ἀθῆναι.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ. Ἱερὰ Μητρόπολις Ἰωαννουπόλεως. Σεπτέμβριος 1954.

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ. Τεῦχος 657. 15 Νοεμβρίου 1954. Ἀθῆναι.

LIVING CHURCH. December 1954. Milwaukee, Wis.

AMERICAN LUTHERAN. December 1954. Mount Morris, Ill.

Κοινοτικὰ Περιοδικὰ

Η ΟΔΟΣ. Monthly Bullettin of St. Demetrios Church, Jersey City, N. J. November-December, 1954.

τοὺς ἱκανοὺς Ἀρχηγούς της κατώρθωσεν ἐντὸς μιᾶς πεντηκονταετίας νὰ ἀποκτήσῃ περικαλλεῖς ναοὺς καὶ ἀνθούσας κοινότητας καθ' ὅλην τὴν τεραστίαν ἔκτασιν τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἤδη εἶναι ὁ καιρὸς τῆς στηρίξεως καὶ τοῦ ἑτέρου ποδός της, τοῦ Σχολείου.

Ἔχομεν δὲ ἀνάγκην ἀπὸ σχολεῖα τέλεια καθ' ὅλα καὶ δι' ὅλα τὰ στάδια τῆς μορφώσεως. Ἀπὸ σχολεῖα κυρίως ἡμερήσια, τὰ ὁποῖα νὰ παρέχουν πλουσίαν τὴν Ἑλληνορθόδοξον ἀγωγὴν καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦν πλήρως τὴν ὁμογένειαν εἰς τὰς ἐκπαιδευτικάς της ἀνάγκας. Ἀπὸ σχολεῖα ὑποδειγματικά, ὥστε νὰ περιποιοῦν τιμὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ νὰ εἶναι ζωντανὰ δείγματα τοῦ περιλάμπρου Ἑλληνορθοδόξου πολιτισμοῦ.

Τὴν ἀνάγκην ταύτην περισσότερον παντὸς ἄλλου ἔχει κατανοήσει ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή, δι' ὃ καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας σθεναρῶς ἀγωνίζεται νὰ πείσῃ τὰς μεγάλας παροικίας πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἱδρύσουν ἡμερήσια σχολεῖα.

Εἰς τὸν ἱερὸν αὐτὸν ἀγῶνα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μας, τὸν ὁποῖον ἐπευλογεῖ καὶ ἐνισχύει μὲ ὅλον τὸ κῦρος της ἡ κατ' Ἀνατολὰς Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας ὁ Ἅγιος Προκαθήμενος ἄριστα γνωρίζει τὰ προβλήματά μας, ἔχομεν καθῆκον χάριν τῶν παιδιῶν μας νὰ μετάσχωμεν ὅλοι καὶ νὰ προσφέρωμεν ὅλας τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις μας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του. Κατ' ἐξοχὴν δὲ ἔχομεν καθῆκον ἡμεῖς οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ νὰ πρωτοστατήσωμεν εἰς τὴν διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ ὁμογένεια θὰ ἱδρύσῃ καὶ τὰ καλά της Σχολεῖα, ὅπως ἵδρυσε τοὺς περικαλλεῖς της Ναούς, ἀρκεῖ νὰ ἴδῃ σοβαρὰς μελέτας καὶ ἀποφάσεις καὶ ὄχι ἡμίμετρα.

Ἡ ἑβδομάς, λοιπόν, τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἂς γίνῃ ἀφορμὴ διὰ μίαν γενικὴν Σταυροφορίαν διαφωτίσεως ὑπὲρ τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΜΟΝΟΝ Ο ΘΕΟΣ

Ὦ ψυχή μου! Μὴν ἀφήνεσαι νὰ παρασυρθῇς ἀπὸ τὴν ματαίαν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων καὶ πρόσεξε μήπως ὁ θόρυβος τὸν ὁποῖον προξενοῦν αἱ ἰδικαί σου κενοδοξίαι κωφάνῃ τὰ αὐτιὰ τῆς καρδιᾶς σου, καὶ τὴν ἐμποδίσῃ ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον τῆς αἰωνίας φωνῆς. Διότι ὁ λόγος αὐτός, ὁ αἰώνιος, σοῦ φωνάζει ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ νὰ ἐπανέλθῃς. Εἰς ἐκεῖνον μόνον θὰ εὕρῃς σταθερὰν ἀνάπαυσιν. Διότι εἰς ἐκεῖνον μόνον ἡ ἀγάπη εἶναι βεβαία νὰ μὴν ἐγκαταλειφθῇ ποτὲ ἀπὸ τὸ ἀντικείμενον ποὺ ἀγαπᾷ, ἂν αὐτὴ ἡ ἰδία δὲν τὸν ἐγκαταλείψῃ πρώτη.

Οἱ ἄνθρωποι περνοῦν διὰ νὰ τοὺς διαδεχθοῦν ἄλλοι καὶ νὰ ἀποτελέσουν μὲ τὴν ἀδιάκοπη αὐτὴ διαδοχή, τὸν ροῦν τοῦ αἰσθητοῦ αὐτοῦ κόσμου. Ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ λέγει: «Μὲ εἶδαν ποτὲ νὰ περνῶ ἀπὸ ἕνα μέρος εἰς ἄλλο;». Εἰς Ἐκεῖνον μόνον, ψυχή μου, ὀφείλεις νὰ ἐγκαταστήσῃς τὴν κατοικίαν σου, εἰς Ἐκεῖνον πρέπει νὰ δώσῃς πρὸς φύλαξιν τὰ χαρίσματά σου ποὺ ἔλαβες ἀπὸ Αὐτὸν τὸν ἴδιον, καὶ πρέπει νὰ τὸ κάνῃς τοὐλάχιστον τώρα ὅπου εἶσαι ἀποκαμωμένη ἀπὸ τὴν μακροχρόνιον ἀπάτην.

Προσηλώσου ἀπὸ τοῦδε εἰς τὴν ἀλήθειαν, παράδωσε εἰς τὰ χέρια της ὅ,τι ἔλαβες ἀπὸ τὰ χέρια της· θὰ διατηρήσῃς τὰ πάντα, ἂν ἐναποθηκεύσῃς τὰ πάντα μέσα εἰς αὐτήν. Καὶ ἐπὶ πλέον αἱ πληγαί σου θὰ ἐπουλωθοῦν, ὅλαι αἱ ἀδυναμίαι σου θά γιατρευθοῦν· τὰ ἐλαττώματά σου θὰ διορθωθοῦν, ἡ δύναμίς σου θὰ ἀνανεωθῇ. Ὅσα μέσα σου ὑπόκεινται εἰς μεταβολήν, δὲν θὰ παρέλθουν ποτέ, δὲν θὰ σὲ ταπεινώσουν ποτέ, ὅταν στηριχθοῦν εἰς Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε ὁ ἴδιος καὶ δὲν δύναται ποτὲ νὰ μεταβληθῇ.

Δύο ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, ὧν ἡ Σύναξις ἑορτάζεται τῇ 4ῃ Ἰανουαρίου

Χειρ Φ. Κ.

The Religious Calendar

JANUARY						
S	M	T	W	T	F	S
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

The following information has been translated from the ecclesiactical book «Ὡρολόγιον», in which the lives of the saints of our Church are recorded.

1st. **The day of the Circumcision of our Lord Jesus Christ; also the commemoration of our holy Father Basil the Great, Archbishop of Caesarea of Cappadocia.**

Since the Mosaic Law orders that the woman who gives birth to a boy must, on the eighth day, have the flesh of his foreskin circumcised (Levit. 12:2-3), for this reason our Saviour on this day, which is the eighth day after His birth, was circumcised as required by the law. By command of the Angel He received a name, a name above all: ΙΗΣΟΥΣ (Jesus), which means Saviour (Matth. 1:21; Luke 1:31 and 2:21). Celebrating this day as the name day of our Lord, we also accept it as the first day of the first year following His incarnation.

Basil the Great

Basil the Great was born around the end of the year 329 in Caesarea of Cappadocia, from a family renowned for its education and its holiness. His parents were called Basil and Emmelia. He studied in Constantinople under the sophist Livanios and later in Athens, where he developed his friendship with Gregory of Nazianzus. Having returned to Caesarea, he retreated shortly to the province of Pontus where his mother and his sister Macrina were already leading an ascetic life. There he wrote his sermons about asceticism. Approximately the year 370, when the bishop of his country died, Basil succeeded him to the throne and was thus entrusted with the Church of Christ, which he guided for eight years. Then he became a martyr as the result of his ignoring the threats of the Arian-minded emperor Valens and of the prefect of the East, Modestus, surrendering his soul to the Lord on the first of January in the year 379. His wisdom and erudition, which fill his writings and through which he dogmatized about God, strengthened the nature of beings and beautified the morality of men; moreover, the majesty and the superiority of his speeches rendered him the titles of οὐρανοφάντωρ and μέγας.

6th. **The Holy Epiphany of our Lord, God and Saviour Jesus Christ.**

At the beginning of Christ's thirtieth year, John the Baptist, who was almost of the same age (being six months older than Jesus) and who had remained in the desert since childhood, by command of God came to the vicinities of the Jordan and preached the baptism of repentance for the absolution of sin. At that time, having come from Galilee to Jordan, Jesus the Lord requested and received baptism from the servant, at which time strange and supernatural happenings took place. The heavens were opened; the Spirit of God descended as a dove and came upon Jesus; and a voice was heard out of the heavens revealing that He was the beloved Son of God, the very One there, Who was being baptized as a Man. (Matth. 3:13-17; Mark 1: 9-12; Luke 3:1-23). These events showed the divinity of Christ and the great mystery of the Trinity. Hence, the feast is called Θεοφάνεια or Θεοφάνια, meaning the revelation of God to man. The Baptism of Christians is recorded from that venerable day. The salutary preaching of the kingdom of heaven was adopted immediately after that day.

30th. **The Commemoration of our Holy Fathers and Ecumenical Teachers, Basil the Great, Gregory the Theologian and John Chrysostom; also the discovery of the Icon of our Lady of the Assumption on the Island Tenos.**

This day, commemorating the three teachers, was consecrated shortly before the year 1100 during the reign of Alexious Comnenos, as the result of a dispute and a controversy among scholarly and virtuous men. From these, a few preferred Basil, others wanted Gregory and still others followed Crysostom. They quarreled among themselves and tried to distinguish their favorite teacher. Thus they received the respective names, according to the names of the saints: "Basilites," "Gregorites," and "Johnites." The liturgy of this commemorating day was masterly composed by Bishop John of Euhaeta, who was nicknamed John the Blackfooted while serving an order of monks before

(Continued on next page)

THE POINT OF NO RETURN

By Rev. JOHN T. TAVLARIDES
New York, N. Y.

A MOVIE was being shown recently on Broadway that many of you may have seen. The plot deals with an airplane that develops serious engine trouble and unfortunately is past the "Point of No Return." The plane must continue towards its destination; there is no turning back.

. . . And I must confess, my dear friends, that those words "Point of No Return" actually intrigued me when I saw the picture recently. How so very similar, I thought, is the predicament that we, too, are in . . . many of us.

A Point of Return in Christianity

We have allowed ourselves to be carried by the stream of life past the "Point of No Return." Our lives and our actions have become quite simple, slavishly routine . . . and this has become our engine trouble. Seemingly, we cannot change our course, we cannot turn back. It is as if we have passed the "Point of No Return" and there is no method of salvation. — Or is there?

Is there a "Point of No Return" in Christianity?

Let's phrase the question in a positive manner. Is there a point of return in Christianity? . . . Definitely!

The Return to Our Heritage

A day or so ago I chanced to notice an inscription in a book I was reading. It was a book which contained the folk lore of the Jewish people. All the stories and parables had been compiled by a young American-Jew with the aid of his wife; and to his wife was the book dedicated.

The inscription read as follows: "To Marynn — who shared with me the labor, as well as the delight of rediscovering the beauty, the laughter and the wisdom of our people's lore."

"These are beautiful words," I thought.

In a way these two people had broken the dull existence and daily living habits to which we are all slaves. They had gone back to the past to rediscover something they had taken for granted until then — their heritage. Judging from the dedication, I feel certain that they had become better people for it. And I mused, "Cannot we in our own little way attempt to return, also?"

The Living Truth that is Jesus Christ

How many of us have not had the experience of learning about the Greatest Individual ever to appear on earth? How many of us can look back upon our childhood and find it empty of any Christian instruction, devoid of any Orthodox belief, whatsoever? Not many of us I'm afraid.

The living truth that is Jesus Christ is in our blood stream. Unhappily, though, too many of us are suffering from hardening of our spiritual arteries and we don't know how to combat the disease — or don't care. We won't go back and rediscover.

Church, the Point of Return!

A friend of mine told me the other day that he remains at home on Sunday morning because he enjoys a certain radio program which presents exceptional organ music and a good sermon.

I don't know how long my friend has been of this school of thought, but I dare say he is ill-informed and is "missing the boat." There is more to coming to church than listening to the music and the sermon.

How can a person misconstrue the true meaning of going to church? I now speak generally, because many of us are catalogued under "good sermon and good music." I ask you, Can we not return to basic values? Can we not realize the virtue of praying? The power of Christian ideas and teachings? Why not attend church to gain, among other things, something we can carry over into the week? . . . What is wrong with taking Christ into the office, into the restaurant, into the classroom . . . in our profession?

This, my friends, is the "Point of Return"! Now! Here in Church!

A bit less rationalization and more open-minded acceptance will work wonders towards a vibrant, pulsating Christian life. Once you accept Jesus, dreams are realized, hopes come to fruition, understanding comes into its own and . . . your engine trouble disappears.

Francis Bacon worded it quite succinctly when he wrote, "He that will not apply new remedies must expect new evils." Yes, my friends, the oldest "NEW" remedy is the Christian one. It is easily applied when we realize that there is a "Point of Return" in Christ.

(Continued from previous page)
his promotion to the episcopal throne. This is evident in the inscription of a canon (hymn) which refers to the Angel-Protector of human life. He flourished primarily after the middle of the eleventh century.

FEBRUARY SERMONS

By PETER KALLELIS
Jersey City, N. J.

OUR PRAYER

"Two men went up into the Temple to pray"
St. Luke 18:10
(Sunday, February 6)

1. Ever since man has existed on earth he has longed to come in contact with the Divine. This companionship with God is called Prayer. Man comes in contact with his Creator through various means. Study of the Holy Scriptures, offerings, participation of the Sacraments, etc. The privilege of prayer was emphasized by Christ Himself. He prayed all the time during His earthly life. He also gave us an example of how to pray effectively.

2. The Parable of the Pharisee and Publican.

a) The Pharisee was the type of the self-centered individual who only cared for himself. Perhaps he thought that he was the ideal man. He had no faults like the other people do. He was just perfect. Thus he comes into the temple to pray. What a superficial and selfish prayer that was. He started boasting of how good he was and at the same time he accused very severely the behavior of his fellow-men.

b) The Publican, on the other hand, was the type of a sincere and humble individual. He had a full realization of his behavior. He knew himself well and he felt sorry for his attitude. As a weak human being he did not dare to approach the Holy of Holies. Realizing his sinful life he humiliated himself. "Standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner."

3. How is our prayer? Is it a selfish prayer, all the time pertaining to ourselves? Or is it a prayer for other people, too.? Is it a prayer of self-knowledge and sincerity like the one of the Publican: "God, be merciful to me the sinner"?

THE USE OF OUR TALENTS

"There he wasted his substance with riotous living"
St. Luke 15:13
(Sunday, February 13)

When the young man received his share he went into a far country and there spent all his fortune in loose living.

1. He received his portion of his father's property, but very soon he wasted it with riotous living. He did not only waste his material wealth, but his spiritual as well. He abused all his talents and good qualifications making his entire life a failure.

More or less we all receive our share from the generous hand of our affectionate Father. All our talents, our life, intellect, speech, voice, writing, freedom and above all our health are gifts of our heavenly Father.

2. How are we using these gifts? Do we make a good use of our life, health, physical and intellectual capacities, our spiritual world? Do we share the good things of life with our fellow-men or do we keep them for ourselves only?

The prodigal son went into a far country. Far from parental care and affection, into a deceiver world. Thus he wasted his fortune. How many of us do likewise. We squander all we inherit from our heavenly Father: our intellectual talents, our love of work, our spiritual aspirations, our purity, our faith, hope, mind, health, and then we weep over the ruins of our behavior.

3. In such a state we remember our Father. We realize our faults. "Returning to himself" the prodigal son said: "How many hired servants in my father's house abound with bread, and I here perish with hunger" . . . "I will arise and will go to my father."

No matter how sinful our life has been, we can always return to the sources of love and affection. Back to our merciful Father who awaits for our returning, and is glad to receive us again. "Joy shall be in heaven over one sinner that repenteth."

THE GREAT JUDGEMENT

"When the Son of man shall come"
St. Matthew 25:31
(Sunday, February 20)

Our life is like a theater and we are the actors. When the curtain falls the Great Judge will evaluate our parts and the reward will be granted accordingly. That is to say, the Son of God will come some day to judge both the living and the dead.

1. The Great Judgement is a definite fact: (a) In the New Testament Jesus speaks many times about the coming Judgement. (b) The Church believes in the second coming of Christ the Judge. "And He (Christ) shall come again with glory to judge both the quick and the dead." (c) According to our logic the evil must be punished and the good must be rewarded. Nevertheless, time and again evil and good pass by unnoticed. Therefore, it is only correct to believe that some day complete justice will be awarded to all.

2. The main warning of the coming Judgement will be: (a) The spread of the Holy Gospel throughout the world, (b) Sin will reach its highest level by the appearance

of the Anti-Christ. (c) The voice of the Archangel will be heard and the resurrection of the dead will take place.

3. Some day we shall stand before the Great Judge and we will be rewarded according to our deeds. There is Paradise and Hell for us, too. Has our behavior been in harmony with the will of God? If our life has been a failure, let us change our minds now; tomorrow might be too late.

FASTING

"When thou fastest, anoint thine head"

St. Matthew 6:17

(Sunday, February 27)

Fasting is one of the requirements for Holy Communion, necessary for the body and soul.

1. Why is fasting important? (a) Fasting was instituted by our Lord. Christ Himself fasted for forty days before He started His ministry. (b) After the example of Christ the Church practised fasting from the very beginning. (c) Many of the Fathers of the Church were physicians and they accepted fasting as an essential factor for the health of the body as well as the spirit.

2. How should I fast? (a) When we say fasting we do not mean abstaining from food only. All our senses must be disciplined. (b) Without bragging and showing-off. We fast for God, motivated by our love and devotion to Him. (c) Fasting should be done in a spiritual manner. We must examine our inner world and free ourselves from any disturbances and guilty complexes by coming to Holy Confession.

3. Application of such principles results in: (a) Spiritual strength. (b) True expression of devotion and love to God.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Εἰσπράξεις Σεπτεμβρίου

A. GENERAL

Mr. Christopher Benetatos, Quantico, Va., $200.00; Mr. Const. Avgerinos, Hastings-on-Hudson, N. Y., $50.00; Mrs. Mary Fountas, Columbus, Ohio, $30.00; Mrs. Dorothy Vafeades, Mahonoy City, Penna., $15.00; Mr. George Volanis, c/o Pantheon Restaurant, New York, N. Y., $140.00; Mr. Christos Zachariades, Jersey City, N. J., $200.00; Mr. Peter Stavrides, New Haven, Conn., $300.00; Mr. Peter Checker, New London, Conn., $200.00; Miss Phyllis Gianopoulos, Garrison, N. Y., $200.00; Mrs. John Karantonis, Canton, O., $200.00; Miss Georgia Roussos, Garrison, N. Y., $250.00; Miss Helen Saintanis, Garrison, N. Y., $50.00; Mr. Kleo Tsiokos, Mahonoy City, Pa., $50.00; Miss Joyce Dallaportas, Garrison, N. Y., $50.00; Mrs. V. C. Terss, East St. Louis, Ill., $20.00; Mr. James Karahalios, Hartford, Conn., $10.00; Estate of Pota Daoutakos, deceased in Lowell, Mass., $795.70; Pan-Arcadian Federation of America, National Headquarters, Chicago, Ill., $500.00; Greek Archdiocese of North and South America, $5,000.00.

Total $8,260.70.

B. FOR UNIFORMS

Mr. Constantine Avgerinos, Hastings-on-Hudson, N. Y., $50.00; Mr. Christopher Benetatos, Quantico, Va., $50.00; Mrs. Bizakis, New York, N. Y., $50.00; Mrs. Victoria Darmas, Washington Heights, N. Y., $50.00; Mrs. Kay Demetrius, New York, N. Y., $50.00; Mrs. Sophia Flouskacos, New York, N. Y., $50.00; Mrs. Mary Fountas, Columbus, Ohio, $50.00; Mr. T. Galson, Maspeth, N. Y., $50.00; Mrs. Georgia Garay, New York, N. Y., $50.00; Mr. Steve Gregoussis, East Bronx, N. Y., $10.00; Mrs. Betty Johnides, Buffalo, N.Y., $50.00; Mrs. James Dakos, Philoptochos Athena, c/o St. Vasilios Church, Peabody, Mass., $100.00; Mr. Nicholas Katelanis, Astoria, N. Y., $50.00; Mrs. Stella Roupas, Morgan Hall, Y.W.C.A., New York, N. Y., $50.00; Greek Ladies Phil. Society, Panama, R. of P., for Sophia Koutsoumbos, $50.00; Mr. K. Markides, New Haven, Conn., $50.00; Mr. Gus Metropoulos, Chicago, Ill., $50.00; Mrs. Mary Paizzes, Astoria, N. Y., $50.00; Mr. Peter Parras, New York, N. Y., $50.00; Mr. Andrew Plevrites, Mt. Vernon, N. Y., $100.00; Mrs. Pota Skoutakis, Freeport, N. Y., $50.00; Mrs. Vasiliki Sikalis, New York, N. Y., $50.00; Mrs. Olga Trigones, Jackson Heights, N. Y., $50.00; Mr. George Tsourounakis, New York, N. Y., $100.00; Mrs. Dorothy Vafeades, Mahonoy City, Pa., $50.00; Mrs. Irene V. Soultanakis, Corona, N.Y., $50.00; Mr. Nick Anisis, Brooklyn, N. Y., $50.00; Mrs. Koula Holevas, New York, N. Y., $25.00; Mrs. Mary Tillis, New York, N. Y., $25.00; Mr. George Volanis, c/o Pantheon Restaurant, New York, N. Y. $50.00; Mr. Christos Zachariades, Jersey City, N. J., $100.00.

Total $1,660.00

C. IN MEMORY

Mrs. Athena Gianakas Dallas, Weirton, H. Va., $5.00.

D. SPECIAL

New York Telephone Company, New York, N. Y., $1.69.

GRAND TOTAL $9,927.39

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ

ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ, ΙΕΡΑ ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ, ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ, ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΩΝ, κ.τ.λ.

Ἐπίσης ΚΑΝΔΗΛΑΣ ΣΠΙΤΙΟΥ εἰς διάφορα σχέδια καὶ μεγέθη μὲ λάδι καὶ μὲ ἠλεκτρισμόν, κρεμαστὰ καὶ τῆς τραπέζης, εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς, ὡς καὶ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΓΙΩΝ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Ἀπὸ τὸ ΜΟΝΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Τὸ ἀρχαιότερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ζητήσατε τὸν Κατάλογόν μας. Ἀποστέλλεται δωρεάν. Γράψατε:

PAPAGEORGE JEWELRY CO.

Between 38th and 39th Streets

584 EIGHTH AVENUE

NEW YORK 18, N. Y.

Tel. WIsconsin 7-6071

Learn About Your Faith - II.

From Topic To Topic

By Rev. LEONIDAS C. CONTOS
Los Angeles, Calif.

Does the Greek Orthodox hurch practice Confession and ow?

Confession, more properly called ıe Sacrament of Penance, is one seven sacraments which the astern Church acknowledges and lministers. It is based, of course, ı Jesus' commission to the disples to "loose and bind," and the anner of its administration stems om earliest tradition.

Our Lord, knowing better than ıy other the needs of the human rsonality, saw fit to establish this eans for the therapy of its varied s. Penance is, therefore, primari- a means toward spiritual health ther than one of chastisement. ınishment may be and often is eted out by the confessor, if his judgment this will act as a eventive in the future, and escially if it will help to effect a eper attitude of reverence and ıe contrition. This again is fully keeping with the therapeutic nare of the Sacrament.

In the Greek Church the auricu- confession is private, but penit and confessor are together in e same room, face to face so to eak. Anonymity of the penitent not felt to be essential, though, course, the priest is found to prerve absolutely the seal of confiıce. Thus the manner of hearing ıfessions in the Greek Church ls somewhere midway between impersonal circumstances of the ided confessional and, on the ıer hand, the very intimate atsphere, though devoid of any ramental character of counsel- in the pastor's study.

What is the situation in the Orthodox Church with respect to the calendar?

There is some confusion about this matter, though not nearly as much as is commonly supposed. Actually there is no great variety of usage; some portions of the Church observe the revised calendar, others the old. Until the year 1923 the entire Eastern Orthodox Church went by the Julian calendar which is scientifically inaccurate. By that year had fallen thirteen days behind the true astronomical calendar. In that year, by decision of the Holy Synod of the Church of Constantinople, the thirteen-day adjustment was made by that Church and the Church of Greece as well, and it was decreed that henceforth the Gregorian calendar, that is our own present-day calendar, would be in universal use. The change, considered radical by many churchmen, gave rise to considerable controversy within the Church, and some of the jurisdictions, notably Russia and Jerusalem, have continued to observe the ancient Julian calendar. Accordingly, in the Russian Church Christmas, for example, is celebrated thirteen days later than our own; and the immovable feasts also fall nearly two weeks later. In the Greek Church these feats generally coincide with respective observances in the Western Church. Differences do occur, however, in respect to the movable feasts such as Easter and those others that depend on the Easter date, the reason for this being that the Greek Church persists in the observance of the formula evolved by the first Ecumenical Council for computing the date of Easter.

Is the Gospel lesson read in your church read also in all other Greek Orthodox Churches?

The answer is yes. The lesson is always a prescribed lection from the Gospels; likewise the Epistle. The same Epistle and Gospel will be heard on any given Sunday, or for that matter, at any given time whatever, in all Orthodox Churches the world over. The Book of Gospels, which always rests upon the altar, contains as an appendix an intricate schedule for finding the lesson, based upon the Easter date. The idiom in which the lessons are read is the original Greek in which they were written. The exception is the Gospel of Matthew who wrote in Aramaic but was early translated into the Greek.

HELLENIC-AMERICAN PUBLICATIONS AGENCY
2528 Broadway, New York 25, N. Y.

Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκδόσεων: ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ, ΑΕΤΟΥ, ΒΑΣΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, ΙΚΑΡΟΥ, Ι. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΚΟΛΛΑΡΟΥ, ΚΛΕΙΣΙΟΥΝΗ, ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ κλπ.

INTERSTATE
MARBLE AND GRANITE WORKS
ΔΗΜ. ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΥΙΩΝ

Γλύπτου Διπλωματούχου τοῦ Ἐθνικοῦ
Μετσοβίου Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν

ΕΚΤΕΛΟΥΜΕΝ

ΤΕΜΠΛΑ -- ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ
ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ, ΚΛΠ.

ΕΚ ΦΥΣΙΚΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ

ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΜΙΜΗΣΕΙΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΜΑΡΜΑΡΩΝ
ΚΑΙ ΕΚ ΞΥΛΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Προμηθεύομεν Ἐκκλησιαστικὰ Εἴδη ἐκ τῶν ἐργοστασίων ἀρίστων Βυζαντινολόγων τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης Ἀγάλματα, Μνημεῖα καὶ Ἀναμνηστικὰς Στήλας, WAR MEMORIALS ἐκ μαρμάρου καὶ γρανίτου.

1259 Flushing Ave., Brooklyn, N. Y.

Τηλέφωνον: EV. 6-5479 — Τηλ. Νυκτός: IL. 9-2896

ΑΡΜΟΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΥΜΝΩΔΙΑ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Πρωτοψάλτου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς

Τὸ Πολύκροτον Μουσικὸν Βιβλίον διὰ κάθε Χορῳδίαν καὶ Οἰκογένειαν

Τετράφωνος — Τρίφωνος — Ὁμόφωνος

GREEK-BYZANTINE LITURGICAL HYMNAL
(Classic Minor, Major and Chromatic Melodies)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

With the English Phonetic Pronunciation
of the Original Greek Language

The only Greek Church Hymnal that has been praised by Dimitri Mitropulos. It is the only complete choral hymnal in the world which will meet all your church music problems of all Sundays, Holidays and Ceremonies.

Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἐπαινεθεῖσα ὑπὸ πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Πρωτότυπος — 352 σελίδες

Τιμᾶται Χρυσόδετον Πολυτελῶς, μόνον $3.50

Γράψατε: **GEORGE ANASTASIOU**
c/o COLONIAL IMPORTING CO.
251 SO. 60TH STREET, PHILADELPHIA 39, PA.

TALKS WITH SUNDAY SCHOOL TEACHERS

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης σελίδος)

μας Σχολεῖο κέντρο ὄχι ἁπλῶς θρ
σκευτικῆς μορφώσεως, ἀλλὰ Ἑλλ
νορθοδόξου θρησκευτικῆς μορφώσ
ως. Πῶς δηλαδὴ θὰ συνδέσουν στ
νώτερα μὲ τὴν ὀρθόδοξο διδασκαλί
τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο σὲ ὅλες του τ
μορφές. Πῶς μέσα στὸ κατηχητικ
τους ἔργο θὰ ἐντάξουν τὴν ἑλληνικ
γλῶσσα καὶ θὰ προαγάγουν τὴν ἑλ
ληνομάθεια τῶν παιδιῶν μας, ἀφο
ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ὄχι μόνο
ἡ γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆ
Χριστιανικῆς σκέψεως καὶ δογματο
λογίας, ἀλλὰ καὶ ἡ γλῶσσα τῆς Ὀρ
θοδόξου λατρείας μας καὶ τὸ κυριώ
τερο χαρακτηριστικὸ τῆς Ἑλληνορ
θοδόξου ὁμάδος μας. Πῶς θὰ δημ
ουργήσουν στοὺς μαθητάς των, μαζ
μὲ τὴν Ὀρθόδοξο, καὶ ἑλληνοτραφ
συνείδησι, ἐνδιαφέρον δηλαδὴ κα
ἀγάπη πρὸς κάθε ἑλληνικό, τὴν ἱστο
ρία καὶ τὶς παραδόσεις μας, τὰ ἔθιμ
καὶ τὶς συνήθειές μας, τὰ πνευμα
τικά μας προϊόντα, τὴν κοινοτικ
μας ζωή, τὴν πνευματική μας ἡγε
σία, τὰ ἱδρύματά μας, τὶς ὀργανώσει
μας, τὴν Ἑλλάδα μας καὶ τὰ προβλ
ματά της. Ὁ ὡραιότερος καὶ θετικώ
τερος ἑορτασμὸς τῆς Ἑβδομάδος τῶ
Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐκ μέρου
τῶν Κατηχητικῶν μας Σχολείων θ
εἶναι, ἂν ἡ ἑβδομάδα αὐτὴ γίν
ἀφορμὴ γιὰ σκέψεις σὰν τὶς παρο
πάνω μεταξὺ τῶν κατηχητριῶν κα
κατηχητῶν μας, οἱ ὁποῖες ἐν συνεχεί
νὰ γίνουν σαφὲς πρόγραμμα κα
πρᾶξις.

The Orthodox Church can be called a "Biblicist" Church. She has always recommended and encouraged the reading of the Holy Book. In the fourth century, St. John Chrysostom was the stubborn champion of assiduous Bible reading, even among the laity.

A monk of the Eastern Church

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Βιβλία, Περιοδικά, Καταστατικά, Διπλώματα, τὰ ὡραιότερα Journals Ἐσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν Ἐργασίαν.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

Ὁ φημισμένος «ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΚΟΣΜΟΥ» 1955 εἶναι ἤδη ἕτοιμος πρὸς ἀποστολήν.

Πλουτισμένος μὲ τὰ νεώτερα τραγούδια, συνταγὰς μαγειρικῆς, ἱστορικά, γνωμικά, ἀστεῖα κλπ., μὲ ὡραίας εἰκόνας, θρησκευτικάς, καλλονῶν καὶ τοπείων, εἶναι πραγματικῶς ὁ καθημερινὸς βοηθὸς κάθε Ἑλληνίδος οἰκοκυρᾶς.

Πλὴν τῆς προσθήκης πίνακος τροπῆς Ἑλληνικῶν ὁκάδων καὶ δραμίων εἰς Ἀμερικανικὰ μέτρα καὶ τἀνάπαλιν, ὁ νέος μας Ἡμεροδείκτης ἔχει τὸ νέον καὶ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τὰς δὲ κυριωτέρας ἑορτὰς εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρὸς εὐκολίαν τῆς νεολαίας μας καὶ τῶν ἐκ μικτῶν γάμων προσώπων, ἔρχεται δὲ μὲ βίδες ἕτοιμος διὰ κρέμασμα.

Ζητήσατε τὸν «Ἡμεροδείκτην Κόσμου» ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Καταστήματα.

Καταστηματάρχαι:

Ὅσοι δὲν παρηγγείλατε ἀκόμη τὸν Ἡμεροδείκτην μας, συνιστῶμεν νὰ στείλετε τὰς παραγγελίας σας συντόμως ἵνα ἐκτελεσθοῦν ἐν καιρῷ.

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας. Τηλεφωνήσατε ἢ γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO.

203-205 WEST 25th ST. WAtkins 4-4165 NEW YORK 1, N. Y.

ATLAS GREEK AMERICAN COMPANY

703 — 8th Avenue Telephone: CIrcle 6-5945 New York 36, N. Y.

Ἱδρυθὲν τὸ 1905

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ μεγαλείτερον Ἑλληνικὸν Κατάστημα ἐν Ἀμερικῇ

ΕΠΙ 50 ΣΧΕΔΟΝ ΕΤΗ

Ἐφοδιάζομεν Κοινότητας, Σχολεῖα, Σωματεῖα καὶ Οἰκογενείας μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτὰ εἴδη.

Μανουάλια
Ἐξαπτέρυγα
Ἐπίχρυσα Εὐαγγέλια
Σταυροὶ Ἁγιασμοῦ
Σταυροὶ Εὐλογίας
Κανδῆλαι
Λυχνίαι, Πολυκάνδηλα
Θυμιατήρια
Ἀρτοφόρια
Δισκοπότηρα
Ραντιστήρια

Πυρσοὶ Περιφορᾶς
Καλύμματα
Ἱερὰ Ἄμφια
Λόγχαι, Λαβίδες
Δισκάρια, Ἀστερίσκοι
Μυροδοχεῖα
Εἰκόνες
Ἐπιτάφιοι
Στέφανα, Στεφανοθῆκαι
Πέπλα
Χρειώδη Βαπτίσεως

Μαρτυριάτικα
Μπομπονιέραι
Τελεβίζιονς
Ραδιόφωνα
Φωνόγραφα
Δίσκοι Φωνογράφου
Γραφομηχαναὶ
Πέννα
Σημαῖαι, Λάβαρα
Κομβία
κ.τ.λ., κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν τὸ πλούσιον Βιβλιοπωλεῖόν μας ὅπου οἱ ἀξιότιμοι πελᾶταί μας θὰ εὕρουν ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικά, διδακτικὰ καὶ φιλολογικὰ βιβλία παντὸς εἴδους, περιοδικά, ἐφημερίδας, κ.τ.λ.

Ποιότης ἀρίστη. — Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. — Πρόθυμος καὶ εἰλικρινὴς ἐξυπηρέτησις πάντοτε.

Γράψατε καὶ ζητήσατε τὸν Τιμοκατάλογον καὶ τὰς τιμάς μας.

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΔΑΓΛΙΔΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ΝΑ ΤΑΞΕΙΔΕΥΣΕΤΕ

Μὲ τὸ Πολυτελὲς καὶ Ταχύτατον Ὑπερωκεάνειον

"ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ"

22,000 τόννων

(Πρώην Α/Π «ΑΤΛΑΝΤΙΚ»)

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ΕΠΙΒΑΤΙΚΟΝ ΠΛΟΙΟΝ

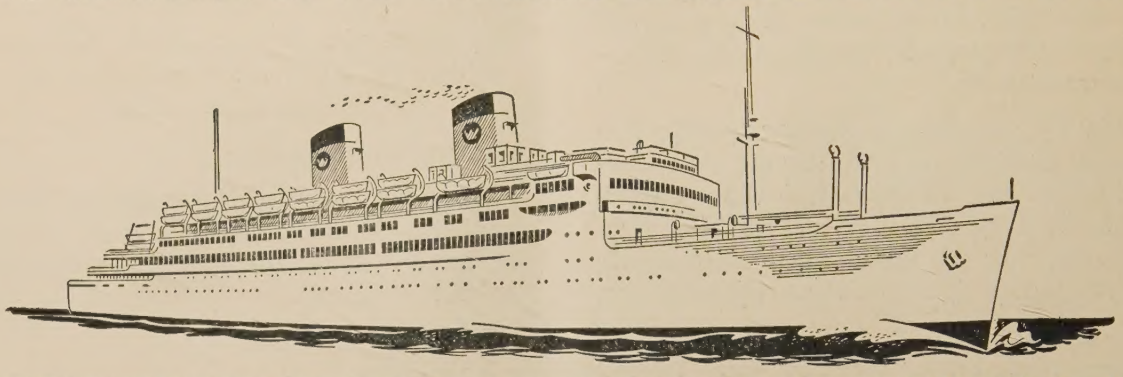

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΜΕΤΑΞΥ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ (Πειραιῶς)
ΕΝΤΟΣ 11 ΜΟΝΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Ἐκδρομαὶ 1955

Ἐκλέξατε τὴν συντροφιά σας διὰ τὴν ἐκδρομήν σας εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τοὺς ΑΧΕΠΑΝΣ, τοὺς ΙΠΠΟΤΑΣ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ, ἢ τοὺς Συμπατριώτας σας ΛΑΚΩΝΑΣ, ΑΡΚΑΔΑΣ ἢ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥΣ.

Ἀναχωρήσεις Ὀργανώσεων:

(*)	ΑΧΕΠΑ	Μαρτίου 26 (Πασχαλινὸ Ταξεῖδι)
	ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΗ	Ἀπριλίου 23
	ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗ	Μαΐου 21
	ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΩΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ — Μαΐου 21	
	ΠΑΜΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗ — Ἰουλίου 15 (Κατ' εὐθεῖαν ΚΑΛΑΜΑΤΑΝ)	

(*) Ἡ Ἐκδρομὴ τῆς ΑΧΕΠΑ κατ' εὐθεῖαν εἰς Πειραιᾶ ΕΝΤΟΣ 9 ΜΟΝΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Μεγάλη ἐκλογὴ ἐξαιρετικῶν καὶ μοδέρνων διαμερισμάτων εἰς τρεῖς θέσεις: Πρώτην, Κάμπιν καὶ Τουριστικήν . . . Ὡραιοτάτη κολυμβητικὴ δεξαμενή . . . Περιποίησις ἄφθαστος ὑπὸ εἰδικῶς ἐκπαιδευμένου προσωπικοῦ . . . Πλουσία Ἑλληνικὴ κουζίνα ὑπὸ πεπειραμένων Ἑλλήνων μαγείρων . . .

Παρεκκλήσιον τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας . . .

Ἑλληνικὴ καὶ Ἀμερικανικὴ ὀρχήστρα. . . .

Τὸ ταξεῖδι σας θὰ εἶναι μία διαρκὴς διασκέδασις . . . Σπὸρ καταστρώματος . . . Παιγνίδια . . . Κινηματογραφικαὶ ταινίαι πρώτης προβολῆς . . . ΚΟΚΤΕΙΛ ΠΑΡΤΥΣ . . . Χοροεσπερίδες. . . .

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας καὶ θέσεις ἀποταθῆτε εἰς τὸν ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ τῆς ἐκλογῆς σας ἢ τοὺς

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

GENERAL AGENTS

42 Broadway, New York 4, N. Y.
Boston, Mass., 419 Boylston Street
Philadelphia, Pa., 1310-11 Land Title Building
Chicago, Ill., 35 E. Wacker Drive
San Francisco, Calif., 275 Post Street

HOME LINES AGENCY Inc.